

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra geografie

**Chataření v České republice – rozmístění a typologie územních
struktur chataření**

r. 2006

Dagmar Hulešová

Knihovna JU - PF

3115172648

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně ve spolupráci s vedoucím práce doc. RNDr. Janem Kubešem, CSc.

.....

Ráda bych poděkovala panu doc.RNDr. Janu Kubešovi, CSc., vedoucímu katedry geografie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích za jeho cenné rady a ochotu při tvorbě této diplomové práce.

ANOTACE

Autor: Dagmar Hulešová

Název práce: Chataření v České republice – rozmístění a typologie územních struktur chataření

Vedoucí práce: doc. RNDr. Jan Kubeš, CSc.

Diplomová práce se zabývá analýzou rozmístění chat podle chatových oblastí České republiky na základě údajů ze Sčítání 1991 a typologií chatových oblastí. V prvním kroku jsme data o chatách ze Sčítání 1991 přiřadili k základním sídelním jednotkám. V druhém kroku jsme vymezili chatové oblasti na základě těchto faktorů: výskytu koncentrací chat v území, výskytu údolních pásů toků a přehradních nádrží s větší hustotou chat, existence rozvodnic, existence hranic geomorfologických územních jednotek a na základě dalších faktorů. Takto vymezené chatové oblasti měly rozdílné počty chat (0 – 12 840 chat) a hustoty chat (0 – 57,24 chat na km²), což se projevilo v typologii chatových oblastí. Součástí diplomové práce jsou rozsáhlé tabulkové a mapové přílohy.

ANNOTATION

Author: Dagmar Hulešová

Subject matter: Cabins in the Czech Republic – distribution and typology of their territorial structures

Acting supervisor: doc. RNDr. Jan Kubeš, CSc

The study deals with an analysis and typology of cottage areas distribution based on available 1991 census statistics, which were first assigned to basic settlement units. In the next step cottage areas were delineated by the following criteria: cottage occurrence density, the existence of river valleys and water bodies, boundaries of geomorphological units and a number of additional criteria. These areas show diversity in their cottage counts (ranging from 0 to 12 840) as well as cottage occurrence density (0 to 57.24 cabins per square kilometre), which in turn serves as the base for their typology. Extensive tabular and map appendixes are an integral part of the study.

OBSAH

1. ÚVOD	7
2. ROZBOR LITERATURY	9
3. DATA O POČTU REKREAČNÍCH CHAT A REKREAČNÍCH DOMKŮ PODLE SČÍTÁNÍ 1991 NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY ..	14
4. CHATOVÉ OBLASTI ČESKÉ REPUBLIKY	18
4.1. Definice a principy vymezování	18
4.1.1. Krajinná typologie chatových oblastí	19
4.2. Vymezování a popis	19
4.2.1. Chatové oblasti převážně v Ústeckém kraji	19
4.2.2. Chatové oblasti převážně v Libereckém kraji	22
4.2.3. Chatové oblasti převážně ve Středočeském kraji	23
4.2.4. Chatové oblasti převážně v Královéhradeckém kraji	27
4.2.5. Chatové oblasti převážně v Pardubickém kraji	29
4.2.6. Chatové oblasti převážně v Plzeňském kraji	30
4.2.7. Chatové oblasti převážně v Jihočeském kraji	33
4.2.8. Chatové oblasti převážně ve Zlínském kraji	35
4.2.9. Chatové oblasti převážně v kraji Vysočina	37
4.2.10. Chatové oblasti převážně v Karlovarském kraji	38
4.2.11. Chatové oblasti převážně v Olomouckém kraj	39
4.2.12. Chatové oblasti převážně v Moravskoslezském kraji	40
4.2.13. Chatové oblasti převážně v Jihomoravském kraji	42
4.3. Metodika tvorby map	44
5. ROZMÍSTĚNÍ A HUSTOTA REKREAČNÍCH CHAT A REKREAČNÍCH DOMKŮ V CHATOVÝCH OBLASTÍ ČESKÉ REPUBLIKY NA ZÁKLADĚ SČÍTÁNÍ 1991	45

5.1. Rozmístění rekreačních objektů v roce 1991	45
5.2. Hustota rekreačních chat a rekreačních domků	48
6. ZÁVĚR	50
7. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	51
8. SEZNAM PŘÍLOH	54
9. PŘÍLOHY	55

1.ÚVOD

Diplomovou práci s názvem „Chataření v České republice – rozmístění a typologie územních struktur chataření“ jsem si vybrala na katedře geografie Pedagogické fakulty v Českých Budějovicích. Na katedře geografie se této problematice věnují již několik let – práce Druhé bydlení v ČR (Kubeš, 2002), Prvky územní struktury chataření a jejich typologie (Kubeš, 2004) a diplomové práce Stav a perspektivy druhého bydlení v připravované CHKO Novohradské hory (H. Křivancová, 2001). Vývojem druhého bydlení v zázemí Českých Budějovic (s důrazem na chataření) se zabýval Voráček (2003), Chataření na Lipně a v zázemí Českých Budějovic - rozmístění a typologie územních struktur chataření (M. Kapicová, 2004), Chatové oblasti České republiky – vymezení, typologie a počty (M. Plucha, 2006). V rozpracování jsou diplomové práce zabývající se chatařením v okrese Jihlava (M.Hadrava,2007) a v okrese Hodonín (J.Zouhar,2007) Díky tomuto výzkumu jsem se začala více zajímat o problematiku druhého bydlení a speciálně o chataření, které je v České republice fenoménem a úzce se váže na krajinu České republiky.

Teorie a terminologie diplomové práce vychází z dřívějších výzkumů doc. Kubeše. V českých krajích jsem přepisovala údaje z Lexikonu, Kolektiv (1994), údaje o počtu chat do map 1 : 200 000, v moravských krajích tuto práci pro nás provedl kolega Drmota. Principy vymezování CHO stanovil ve svých pracích doc. Kubeš, stejně tak vymezení chatových oblastí na území České republiky. Společně jsme uskutečnili kontrolu a zpřesňování tohoto vymezení. Přepisování údajů, jejich přesnou lokalizaci v území (prostřednictvím map 1 : 50 000) a odečty počtu chat v chatových oblastech, stejně tak měření rozlohy. Výpočet rozlohy chatových oblastí jsem prováděla několik měsíců. Návrhy podoby map a tabulek jsou dílem doc. Kubeše, tyto návrhy jsem pak realizovala v prostředí Microsoft Excel a ArcGIS. Konečnou textovou verzi diplomové práce jsem sestavila v březnu 2006.

Hypotézy diplomové práce

Hypotéza č.1 : Rozmístění rekreačních chat a rekreačních domků, stejně tak rekreačních chatových osad je v České republice krajně nerovnoměrné. Existují regiony s několika tisíci rekreačních chat a rekreačních domků a

s velkými hustotami těchto chat, vedle toho však existují rozsáhlá území s minimem rekreačních chat a rekreačních domků.

Hypotéza č.2 : Rekreační chaty a rekreační domky se koncentrují velmi často na rozhraní administrativních územních jednotek – krajů, okresů, obcí a katastrů. Z tohoto důvodu jsou administrativní územní jednotky nevhodné pro analýzu územního rozložení chat.

Hypotéza č.3 : Největší počet a hustota rekreačních chat a rekreačních domků se nachází v bližším až středním rekreačním zázemí větších měst a aglomerací a dále také u rekreačních přehradních nádrží a velkých řek. Horská území České republiky jsou rekreačním chatařením zasažena málo, výjimkou jsou Moravskoslezské Beskydy a některé části Krušných hor. Stejně tak jsou málo rekreačním chatařením zasaženy úrodné zemědělské oblasti vzdálené od velkých vodních toků a přehradních nádrží.

Hypotéza č.4 : Největší soustředění rekreačních chat a rekreačních domků v České republice se nachází jižně od Prahy, v údolí dolní Berounky, Sázavy a Vltavy nad Prahou.

Hypotéza č.5 : Chatové oblasti s městy a aglomeracemi mají mnohem více chat, než je uvedeno v Lexikonu ze sčítání 1991, neboť se zde nacházejí nesčítané zahrádkářské chaty, zahrádkářsko-rekreační chaty, rekreační chaty na zahrádkách a různé specifické chaty (počet chat vzniklých v letech 1991 až 2006 je velmi malý – viz Plucha (2006).

Cíle diplomové práce

Cíl č.1: Zanesení údajů o počtu rekreačních chat a rekreačních domků podle Sčítání 1991 do podrobných map České republiky.

Cíl č.2: Vymezení chatových oblastí České republiky, především na základě územního rozmístění rekreačních chat a rekreačních domků a na základě fyzickogeografických a dalších daností území.

Cíl č.3: Analýza o rozsahu a charakteru rekreačního chataření podle chatových oblastí České Republiky.

2. ROZBOR LITERATURY

Seznam literatury, která byla použita pro tuto práci je uvedena na konci diplomové práce. Některým titulům se podrobněji věnuje následující text.

Článek V. Gardavského (**Gardavský, 1975**) vychází z výsledků Sčítání lidu, domů a bytů v roce 1971. Autor se v článku zabývá stářím objektů individuální rekreace a odvozuje jejich počet v dřívějších letech. Dochází k závěru, že počet těchto objektů od roku 1930 neustále stoupá, a že tempo růstu se stále zrychluje, přičemž v roce 1965 byl tento růst největší. V. Gardavský provedl také analýzu těchto dat podle okresů, kde zohledňuje i počet trvale bydlících a vytváří ukazatel, který nazývá „rekreační funkce území“.

Chatařením se zabýval i Peter Mariot v článku „Objekty individuálnej rekreácie na Slovensku“ (**Mariot, 1976**). Výstavba chat a chatových osad v krajině je podle autora součástí široce chápané urbanizace. Chataři se přibližují více přírodě než například chalupáři, kteří k rekreaci využívali objekty ve vesnicích. Za hlavní důvod masového rozšíření fenoménu chataření pokládá autor přelidnění měst, především jejich zón s panelovými sídlišti, ale i zvyšování počtu dní pracovní dovolené, stejně tak jako růst životní úrovně i lepší možnost dopravy. Lidé chtějí alespoň na čas změnit prostředí velkého města a odpočinout si v těsném souznění s přírodou. Obsahem článku je také analýza rozmístění objektů individuální rekreace na Slovensku. Nejvíce objektů individuální rekreace se v roce 1973 nacházelo v zázemí Bratislavy a Košic, méně už na Česko-Slovenském pomezí, na jeho slovenské straně, stejně tak jako v okolí Tater a Pováží. V sedmdesátých letech bylo na území Slovenska sečteno 9 844 objektů individuální rekreace, v roce 1991 jich bylo zhruba čtyřikrát tolik. Autor také zdůrazňuje potřebu usměrňovat plánování výstavby dalších chat.

Jiří Vystoupil se ve svém článku (**Vystoupil, 1978**) popisuje „individuální chatovou rekreaci“ v zázemí města Brna a zmiňuje se o územně plánovacích zásadách pro další výstavbu chat na Brněnsku. Okres Brno-město převyšuje počtem chat okres Brno-venkov, což je v území České republiky neobvyklé. Autor popisuje i vývoj chat na Brněnsku. Největší výstavba zde proběhla v letech 1965 – 1971, od této doby je výstavba chat omezována. Navrhuje, aby další výstavby chat probíhaly v okresech Žďár nad Sázavou a Třebíč.

Tramenské osady ve své knize „Dějiny trampingu“ popisuje Bob Hurikán, vlastním jménem Josef Peterka (**Hurikán, 1990**). První období trampingu, které trvalo do roku 1918 nazývá „dobou divokých skautů“. Inspiraci pro toto pojmenování nachází v knihách popisující „americký Divoký západ“ od Karla Maye a Jacka Londona. Tramping je v té době charakterizován jako přiblížení se přírodě, které podporuje přátelství a sebeovládání. Druhým obdobím je „doba cowboyská“. Ta je datována od konce 1. světové války do roku 1927. V tomto období vzniká první tramenská osada (tramenská bouda) „Ztracená naděje“ na břehu řeky Vltavy ve Svatojánských proudech. Následujícím obdobím je „doba kanadská“, jejíž název je odvozen od nového stylu oblékání trampů. V této době se tramping velmi rychle rozšiřuje především v jižním okolí Prahy a dále proniká do zázemí dalších velkých měst. Tramenské osady, složené z jedné boudy, se proměňovaly ve shluky rodinných chat. V následující části se autor věnuje popisu sportů spojených s trampingem. Zároveň se zmiňuje o houseboatech, které se objevují již na konci 19. století. Vlivem výstavby chat a chatových osad se začínají osidlovat „pustá“ údolí kolem řek. Autor ve své knize tuto problematiku popisuje s nádechem sentimentu a romantismu. Jednotlivá období, které zde Bob Hurikán popsal, se odehrávaly na Velké, Staré, Zlaté a Hadí řece (na Vltavě, Berounce, Sázavě a Kocábě).

V časopise Statistika zveřejnil M. Kučera (**Kučera, 1992a**) článek, který se zabývá statistikou OIR při Sčítání 1991. Porovnává údaje ze Sčítání 1971 a Sčítání 1991, srovnává počty chat i použitou metodiku a navrhuje doporučení, jak s uvedenými daty pracovat.

Zpráva M. Kučery (**Kučera, 1992b**) je reakcí na výsledky Sčítání 1991. Autor popisuje a rozebírá metodické pokyny pro toto sčítání, vztahující se k OIR. Popisuje samotný průběh Sčítání 1991 a poukazuje na jeho nedostatky.

E. Otrubová (**Otrubová, 1996**) pracovala také s údaji ze Sčítání 1991, ale zabývala se i druhým bydlením na Slovensku. Svoji práci doplnila o vývoj počtu objektů individuální rekreace na Slovensku od roku 1955. I na Slovensku došlo k prudkému nárůstu od 1 500 chat v roce 1955 až na 88 076 OIR (převážně chat, ale i chalup v roce 1991). Rozložení těchto objektů v okresech Slovenska je odlišné od rozložení chat v České republice. Mnoho chat se nacházelo v městských a venkovských okresech Bratislava a Košice a naopak málo chat je za hranicemi těchto okresů. Je to tedy poněkud odlišná situace např. od Prahy nebo Plzně, ale podobná jako je v Brně.

Také D. Fialová se věnuje fenoménu druhého bydlení, který rozebírá v článku v Geografických rozhledech (**Fialová, 2000a**). Zdůrazňuje, že každou pátou stavbou v České republice je objekt individuální rekreace. Často tvoří chataři a chalupáři v některých okresech během letních měsíců nejpočetnější skupinu obyvatelstva. Jako příklad uvádí okres Praha-západ, kde v roce 1991 připadalo na 1 000 trvale bydlících obyvatel 1 136 rekreantů v objektech individuální rekreace. D. Fialová seznamuje čtenáře s chatařským generačním cyklem, kdy se mladá rodina bydlící ve městě rozhodne postavit si chatu v území, které jí bylo doporučeno, poté tam stráví několik let se svými dětmi, které mezitím dospívají a odcházejí z tohoto prostředí, aby se opět po čase do něho vrátili společně se svojí rodinou. Prarodiče se často v důchodovém věku stěhují na chatu i na celé léto a chaty se proto modernizují. V 90. letech se objevují určité změny v souvislosti se vzrůstajícím životním tempem a s novými možnostmi po pádu komunismu a na chataření často nezbývá příliš mnoho času. Objevuje se druhé bydlení bez generačního spoluužívání.

Publikace „Druhé bydlení v Česku“ (**Bičík, I. a kol., 2001**) je souborem výsledků výzkumu o druhém bydlení uskutečněném ve druhé polovině devadesátých let. Je zde popisován terénní sociologický průzkum chataření v zázemí Prahy a teoretická východiska a souvislosti geografie chataření.

M. Kučera hodnotí ve svém článku (**Kučera, 2001**) Sčítání 1991, konkrétně způsob jakým se zjišťovaly počty chat a chalup v území. Sčítání 1991 považuje za kvalitní, ale odhaduje, že i tehdy nebylo zachyceno 50 000 objektů.

D. Fialová (**Fialová, 2001a**) na rozdíl od M. Kučery považuje údaje o objektech individuální rekreace ze Sčítání 1991 za poměrně přesné, ale také uvádí, že existuje ještě asi 80 000 chatových objektů na zahrádkách. Zmiňuje také termín „druhé bydlení“ a doporučuje jeho používání, protože je podobný překladu anglického „second home“ nebo francouzského „residence secondaire“.

P. Procházka (**Procházka, 2001a**) se věnoval dojížděci do objektů druhého bydlení na základě údajů ze Sčítání 1991. Jeho odhad se pohybuje okolo 1,5 miliónu osob, kteří pravidelně dojíždějí do svých objektů druhého bydlení. Zároveň uvádí, že největší podíl na tomto počtu mají obyvatelé Prahy, kteří tvoří jednu třetinu celkového počtu. Autor popisuje i situaci mimo pražské zázemí, například dojížděku v Jihočeském kraji. Zde lidé nejvíce dojíždějí do oblasti Lipenské přehrady. Uvádí, že dříve krátké dojížděky se postupně prodlužovaly vlivem vlastnictví osobních automobilů.

Článek, který napsala D. Fialová v Geografii – Sborníku ČGS (**Fialová, 2001c**), vychází především z její disertační práce. Rozebírá příčiny a formy rozvoje druhého bydlení v zázemí Prahy v období socialismu. Za hlavní příčinu označuje náhradu za zbrždění a oddálení suburbanizačního procesu v zázemí Prahy, vlivem výstavby panelových sídlišť a socialistického rovnostářství. Znázorňuje zde také pomocí kartogramů rozmístění objektů druhého bydlení podle okresů ze Sčítání 1991. Vysokou hustotu těchto okresů mají okresy Praha-východ a Praha-západ, Rokycany a Beroun, na Moravě Frýdek-Místek a Ostravská aglomerace. Většina chat a chalup se vyskytuje právě na rozhraní okresů a proto není tento způsob rozdělení příliš vhodný. Také uvádí, že charakteristickým rysem výskytu chat je, že se vyskytují koncentrovaněji než chalupy.

Společná práce Jiřího Vágnera a D. Fialové (**Vágner, J., Fialová, D., 2004a**) je další z řady použité literatury v mé práci. Druhé bydlení definují jako komplex jevů a procesů, spojených s rekreačním objektem, který je přechodným místem pobytu a toto místo je odděleno od místa trvalého bydliště. Také se snaží o zařazení problematiky druhého bydlení do vědních oborů a do jednotlivých geografických disciplín. Odmítají existenci disciplíny Geografie druhého bydlení s odůvodněním, že současná geografie je už příliš diferenciovaná a také, že touto problematikou by se měla zabývat geografie rekreace a cestovního ruchu.

Ve sborníku „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“ (**Vágner, Fialová a kol., 2004**) je popsáno rozmístění objektů druhého bydlení v České republice na základě statistických údajů a na základě sociologického průzkumu. Byly použita data pocházející ze Sčítání 1980 a zvláště 1991. Při Sčítání 2001 se data o rozmístění objektů individuální rekreace nakonec nezjišťovala. Výjimkou bylo pouze sledování počtu „nevyčleněných chalup“ (bylo jich celkem 172,9 tisíc) a počtu bytových domácností, které přiznaly vlastnictví objektu druhého bydlení (celkem 432,9 tisíc domácností). Na základě dat ze Sčítání 1991 stanovují autoři podle tří relativních ukazatelů rozmístění objektů individuální rekreace v okresech České republiky. Jsou to ukazatele hustoty OIR na km², počet OIR na 100 trvale obydlených bytů a podíl OIR na úhrnu všech obytných staveb. Za každý ukazatel bylo sestaveno pořadí okresů. Na nejlepších místech se umístily pokaždé okresy Praha-západ, Praha-východ, Rokycany a Beroun. V další části se věnují dojížděci do OIR a uvádějí, že 37% vlastníků nepřejíždí hranici okresu, 40% vlastníků přejíždí hranici okresu, ale nepřejíždí hranici kraje a 23% majitelů přejíždí i hranici kraje. Z okresu České Budějovice je největší dojížděka do okresu Český Krumlov.

V práci (**Kubeš, 2004b**) se autor zaměřuje na historii chataření v blízkém i vzdálenějším chatařském zázemí Českých Budějovic v charakteristických obdobích vývoje chataření. V období meziválečném a válečném, v období 1946-1969, v období 1970-1989 a v období po roce 1989. Popisuje a analyzuje společenské souvislosti chataření, lokalizuje a v blízkém zázemí kvantifikuje rozvoj chataření, popisuje architekturu postupně stavěných chat a urbanistické a krajinné charakteristiky chatových osad a všímá si i aspektů společenského života v osadách.

Jiří Vágner (**Vágner, 2004c**) se ve svém příspěvku věnuje „rekreativitě domácností“. Vymezuje ji jako podíl těch domácností, které vlastní OIR ku všem domácnostem. Úroveň rekreativity domácností je podle autora ovlivněna různými typy faktorů demograficko-sociálních (věk, vzdělání) a sociologicko-psychologických a kulturních faktorů (životní styl). Dále autor počítá index rekreativity, který slouží pro porovnávání rekreativity ve městech nad 10 000 obyvatel. Na předních místech jsou města Plzeň, Praha a České Budějovice. Index nezohledňuje velikosti domácností.

J. Kubeš se věnoval mimo jiné také chataření a jeho typologické rozmanitosti (**Kubeš, 2005**). Chataření definuje jako rodinnou a nekomerční formu rekreace, odehrávající se na chatě a v jejím okolí. Chaty pak jako menší, solitérní, rodinou vlastněné a relativně nové rekreační a ubytovací objekty, vystavěné od počátku pro chataření a eventuálně i pro další aktivity, např. zahrádkaření. Architektonicko-stavební rozmanitost chat je dána obdobím vzniku chaty, specifickou funkcí chaty v rámci chataření a dalšími faktory. Z hlediska funkčního i architektonicko-stavebního můžeme vymezit například rekreační chatu, zahrádkářskou chatu, zahrádkářsko-rekreační chatu, rekreační domek. Také chatové osady (shluky a linie chat v území) jsou typově rozmanité v závislosti na výskytu výše uvedených typů chat, jejich prostorovém uspořádání a v závislosti na charakteru krajinného prostředí. Charakter krajiny je hlavním činitelem, který určuje charakter lokalit a chatových oblastí vymezených jako soubory chatových osad v regionech.

Při zpracování diplomové práce byla také využita literatura, která není přímo vázána na chataření. Příkladem může být Autoatlas České republiky 1 : 100 000, (**Kolektiv, 1997**), ze kterého jsem čerpala údaje o rozmístění chat a následné názvy obcí, měst ležících v dané chatové lokalitě v České republice. Tento autoatlas byl využíván také proto, že je v mapách znázorněn výškopis.

3. DATA O POČTU REKREAČNÍCH CHAT A REKREAČNÍCH DOMKŮ PODLE SČÍTÁNÍ 1991 NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY.

Již první sčítání, které bylo provedeno na našem území vycházelo ze sčítání domů, později se sčítaly i byty. Původně se sčítaly všechny domy, protože téměř všechny sloužily výhradně k bydlení a také měly popisné číslo. Později se do Popisu sčítacího obvodu začaly zapisovat všechny domy označené popisným číslem, ale do zpracovávání dat o domech se zahrnovaly jen domy obydlené nebo neobydlené, které původně k bydlení sloužily a také objekty, které umožňují pobývání nebo přenocování.

Po druhé světové válce a hlavně v 70. a 80. letech se u nás začínají stavět velmi rychle chaty a rekreační domky, které byly označeny evidenčními čísly. Ve výjimečných případech šlo o luxusní stavbu rodinného domku, která byla kolaudována jako chata a pak sčítání nepodléhala. Data ze Sčítání 1980 o neobydlených domech sloužících k rekreaci jsou tedy neúplná a často nesrovnatelná. Do Sčítání 1980 navíc nebyly zahrnuty všechny prvky sídelní struktury, protože byla stanovena zásada minimální velikosti, kdy se za sídelní lokalitu považovala skupina domů, která obsahovala alespoň 10 trvale obydlených bytů nebo 30 obyvatel s trvalým bydlištěm v místě sídelní lokality. Chyby a neúplnost Sčítání 1980 si uvědomovali i pracovníci Českého statistického úřadu. Příčinou byly rychlé změny v sídelní struktuře, z mnoha domů se stávaly chalupy a zároveň probíhala intenzivní výstavba nových chat. A tak se stávalo, že skupina několika obydlených domů s velkým množstvím chat nebyla do Sčítání 1980 vůbec zařazena, protože nesplňovala zásadu minimální velikosti. Ve Sčítání 1980 tedy chyběla řada objektů individuální rekreace, toto sčítání nereagovalo dostatečně včas na probíhající změny.

Změnu přineslo až Sčítání 1991. Ze strany Českého statistického úřadu zaznívaly pokusy o rozšíření záběru sčítání na všechny objekty individuální rekreace. Problém byl ale v zákoně a také v souhlasu ministerstva vnitra. Přitom definice jednotlivých druhů individuálních rekreačních objektů byla uskutečněna již ve stavebním zákoně a jeho vyhlášce z roku 1976. Orgány veřejné správy připravily před Sčítáním 1991 seznamy domů (zde byly i nevyčleněné chalupy) a seznamy objektů individuální rekreace. V nich byly zapsány všechny objekty individuální rekreace (rekreační chata, rekreační domek a vyčleněná rekreační chalupa). Vláda tehdejšího socialistického

Československa potřebovala pro své plánování vědět, kolik je v republice bytů (obydlených a neobydlených) a kolik je různých dalších stavebních objektů, včetně objektů rekreačních. Mnoho venkovských sídel bylo v té době již vyhlášeno a tak bylo posuzování sídelní struktury a jejího dalšího vývoje bez přihlédnutí k rekreačním objektům již nesmyslné.

Statistický lexikon obcí České republiky 1991, **Kolektiv (1994)**, který prezentuje data ze Sčítání 1991, obsahuje také údaje o počtu objektů individuální rekreace, nacházejících se na územích základních sídelních jednotek, části obcí, obcí, okresů a celé České republiky. Na území České republiky bylo sečteno 214 465 těchto objektů. Metodika sběru dat je popsána v práci **Kučera (2001)**. Sčítání objektů individuální rekreace prováděli tehdejší národní výbory, údaje byly konfrontovány s dalšími databázemi. Sčítali se zvláště rekreační chaty společně s rekreačními domky (pokud tyto objekty byly kolektivně užívány a později evidovány jako rekreační chata či rekreační domek [dále se označuje jako CHA_{S91}]) a také rekreační chalupy vyčleněné z bytového fondu (tuto problematiku v diplomové práci neřešíme). Součástí objektů individuální rekreace bylo i 7 186 malých rekreačních objektů organizací, většinou se jednalo o podnikové chalupy pro jednu až dvě rodiny. Při Sčítání 1991 se u každého objektu zaznamenával jeho druh, jeho lokace podle příslušnosti k základním sídelním jednotkám a zaznamenalo se také trvalé bydliště vlastníka objektu. Údaje o počtu sečtených CHA_{S91} jsou poměrně kvalitní, nebylo sečteno jen málo CHA_{S91} – chyby statistického zpracování dat, nezodpovědná práce některých starostů obcí v politicky přelomovém období, snaha o zatažení existence některých objektů.

Bohužel, během Sčítání 1991 byla v jednotlivých okresech použita různá metodika vyčleňování chalup z bytového fondu, ale používání chalup vyčleněných a nevyčleněných je téměř stejné, proto doporučují autoři Sčítání 1991 tyto údaje sčítat. Při Sčítání 1991 bylo navíc nalezeno 66 tisíc neobydlených bytů, u nichž nebyl specifikován důvod jejich „neobydlenosti“, ale spekuluje se, že menší část z nich sloužila také k rekreaci. Do objektů individuální rekreace nebyly započítávány objekty na zahrádkách, které mají často funkci chat. Údaje ze Sčítání 1991 jsme zakomponovali do odhadů celkového počtu chat a využili jsme je také při vymezování chatových oblastí České republiky.

Zajímavostí je, že druhé bydlení bylo při Sčítání 1991 počítáno a zpracovááno ještě jiným způsobem. Sčítací komisaři se při návštěvách domácností dotazovali na rekreační objekty. Podle odpovědí celkem 452 100 bytových domácností vlastnilo

rekreační objekt. Toto číslo nám dává dva možné závěry. První možností je, že více domácností vlastní rekreační objekt společně a druhou možností je, že některé domácnosti považovali za rekreační objekt i zahrádkářské chaty. Můžeme zároveň předpokládat, že malá část domácností své objekty nepřiznala.

Od Sčítání 1991 již však uběhlo 15 let. Při Sčítání 2001 se počet rekreačních chat a rekreačních domků nezjišťoval. Naštěstí boom rekreačního chataření skončil v polovině 80. let, takže nových rekreačních chat a rekreačních domků (takto kolelaudovaných) mnoho nepřibýlo. Zásadním problémem je ovšem nesčítání a špatná evidence chat spojených se zahrádkařením. Ty nebyly sčítány v roce 1991 vůbec. Většinou vznikly na základě jednoduché, stavebně povoloovací činnosti. Na základě sčítání počtu chat podle ZSJ bylo námi sečteno 207 362 CHA₉₁.

Do map územně správního členění České republiky jsme přenášeli k jednotlivým částem obcí počty v roce 1991 sečtených rekreačních chat a rekreačních domků. V těchto mapách jsme měli předem vyznačeny některé fyzickogeografické prvky, například větší a menší řeky, větší rybníky a větší a menší přehradní nádrže.

Tyto fyzickogeografické prvky jsme stanovily na základě subjektivních názorů a objektivních parametrů. Menší řeky jsou často vymezeny až od určitého místa, to může být konec přehrady, soutok s jinou řekou nebo začátek jiné chatové oblasti. Podle stejného systému jsou vymezeny i řeky velké.

Přítomnost těchto toků již jednoznačně modifikuje okolní krajinu a zásadně ovlivňuje chataření. Podél menších a zvláště větších řek jsou vymezeny „poříční chatové oblasti“. Šířka těchto oblastí mohla být různá v závislosti na šířce údolí, respektive rozpětí hran zarovnanějších povrchů sousedících s údolím. Pro bližší vymezení jsme využívali nového Autoatlasu České republiky, **Kolektiv (2001)**, ve kterém jsou velmi pěkně znázorněny vrstevnice, toky a nádrže. Součástí takto vymezených údolí jsou i drobné erozní přítoky, stékající po svazích do údolí. V nížinatých územích, kde není údolí výrazně zahloubeno, jsme postupovaly individuálně – do poříční chatové oblasti jsme zařazovali údolní nivu nížinných řek.

Metodickým problémem byla skutečnost, že některé toky nehráli z některých důvodů významnou roli pro chataření (vodárenské toky, toky v zemědělských, nížinných a odlesněných oblastech a toky v industrializovaných krajinách) a především, že několik málo menších toků, námi nezařazených mezi řeky (větší potoky), byly naopak z hlediska chataření velmi významné (Kocába, Křemežský potok, Žirovnice). Kolem tří čtvrtin chatových osad protéká nějaký tok, většinou drobný, kolem jedné poloviny chatových

osad se váže na hlubší údolí toků. Nebylo však možné v rozměrech České republiky tento detailní průzkum uskutečnit. Soustředili jsme se proto pouze na větší a menší řeky, které jsou důležité pro vymezování chatových oblastí.

Především v jižních Čechách se chaty často seskupují kolem větších rybníků, především kolem tzv. rekreačních rybníků (Spolský, Dvořiště, Hejtman, Mydlovarský), také Máchovo jezero v severních Čechách). V jiných krajích se s touto lokací setkáváme spíše výjimečně. Pro větší rybníky jsme stanovili rozlohu přibližně od 25 ha vodní plochy. V jižních Čechách i jinde však existuje množství chatových osad seskupených kolem malých rybníků, pískoven a zatopených lomů. Nebylo v měřítku republiky možné tyto malé vodní plochy při našem výzkumu vyhodnocovat.

Většina našich údolních přehradních nádrží, zvláště pak ty větší, sehrály klíčovou roli v rekreačním chataření. Výjimkou jsou přehradní nádrže pro odběr pitné vody (Římov, Přísečnice, Švihov) nebo přehradní nádrže hydroenergetické s velmi kolísavou hladinou (Lipno 2), eventuálně nádrže v nížinách se zemědělskou krajinou v okolí (Nové Mlýny, Rozkoš). Za větší přehradní nádrže jsme považovali ty, které mají minimálně 195 ha vodní plochy. V České republice existuje mnoho menších přehradních nádrží u kterých již chaty tak často nejsou, ale přesto jsme s nimi počítali.

Jak jsem uvedla na začátku kapitoly, počty v roce 1991 sečtených chat (rekreační chaty a rekreační domky) u jednotlivých částí obcí jsme přenášeli do pracovních map v měřítku 1: 200 000 a snažili jsme se s pomocí autoatlasu v měřítku 1: 100 000, a v Čechách ještě navíc s využitím základních map 1: 50 000 (jsou zde zakresleny rekreační chatové osady), ještě přesněji přiřadit rekreační chaty a rekreační domky k vyznačeným větším a menším řekám, větším rybníkům a větším a menším přehradním nádržím. Tato práce byla velmi zdlouhavá.

4. CHATOVÉ OBLASTI ČESKÉ REPUBLIKY

Jednotlivé části se zabývají definováním, podrobným vymežováním a popisem jednotlivých chatových oblastí. Na konci kapitoly pak i metodikou tvorby map.

4.1. Definice a principy vymežování

Rekreační chatové domky (RCHD) na území České republiky není vhodné uskutečňovat pomocí administrativních jednotek, krajů a okresů. Přistoupili jsme tedy k vytváření chatových oblastí podle uváděné definice.

Chatová oblast je fyzickogeografickým regionem účelově vymezeným pro analýzy chataření. Velmi důležité pro chataření je okolní přírodní prostředí a proto je nutná fyzickogeografická podmíněnost okolí chatové oblasti. Standardní chatová oblast obsahuje alespoň 500 chat, přičemž rozloha každé chatové oblasti by měla být nejméně 100 km². Tyto velikostní limity jsou jen přibližné, stejně jako hranice chatové oblasti je jen přibližnou linií, která bývá vedena po hřebtech reliéfu (a tedy i po rozvodnici) a po dalších terénních rozhraních, podél rozhraní rozsáhlých lesních celků, atp. Někdy lze uplatnit i hledisko napojení chatových osad a lokalit na přístupové komunikace směrem k výjezdovým centrům chataření (železniční tratě, hlavní silnice). Určitou roli při vymežování chatových oblastí může hrát i změna specifické funkce chataření (oblast s převahou rekreačních a nerekrečních chat a osad), výjimečně i hledisko převažujícího spádu k výjezdovému centru chataření. Městská a příměstská chatová oblast bývá vymezena převahou „zahrádkářských“ chatových osad a možností každodenní dostupnosti těchto osad liniemi městské hromadné dopravy.

Častý je specifický charakter a členitost reliéfu, ale i uspořádání prvků krajinného krytu. Území, která jsou obsazena chatami jen řídce, tzn. nevyskytují se zde chatové oblasti, se označují jako chatové oblasti nevýrazného chataření.

Rozlišujeme chatovou oblast rovinnou, pahorkatinnou, vrchovinnou a horskou nebo chatovou oblast rybníční pánve, přehradní nádrže, poříční, atp. Poslední dva typy oblastí jsou v České republice zastoupeny nejčastěji. Z tohoto rozdělení vychází i následující krajinná typologie chatových oblastí, která je doplněna o další typologii.

4.1.1. Krajinná typologie chatových oblastí

Tato typologie vychází z postavení chatových oblastí v krajině, je určována na základě toho, který typ krajiny v místě chatové osady převažuje. Chatové oblasti nemají shodné hranice s administrativním dělením České republiky, jako jsou kraje a okresy. Vymezení chatových osad na území České republiky popisují v kapitole 4.2.

Chatové oblasti jsou podle krajinné typologie rozděleny na následujících devět krajinných typů.

1. Větší údolní přehradní nádrže a jejich okolí.
2. Rybníční pánve.
3. Větší řeky a jejich okolí.
4. Městské aglomerace a konurbace.
5. Horské oblasti.
6. Vrchovinné oblasti, mimo typů výše uvedených.
7. Pahorkatinné oblasti, mimo typů výše uvedených.
8. Nížinné oblasti, mimo typů výše uvedených.
9. Krasové oblasti a oblasti pískovcových skal.

Chatové oblasti, zařazené do větších přehradních nádrží a jejich okolí, jsou vázány na vodní díla, jejichž plocha vodní hladiny přesahuje 200 ha. Chatové osady, spadající pod rybníční pánve, jsou vázány na větší rybníky nebo seskupení rybníků na území České republiky.

4.2. Vymezování a popis

V této kapitole se zabýváme podrobným popisem a vymezováním chatových oblastí v krajích a jejich rozhraním vůči ostatním krajům, jak již bylo zmíněno výše. Jednotlivé údaje jsou popsány v Tabulce 2.

4.2.1. Chatové oblasti převážně v Ústeckém kraji

Chatových oblastí převážně ležících v Ústeckém kraji jsme vymezili celkem čtrnáct. Největší chatová oblast, která se zde nachází je v CHO US 5 (Konurbace severočeských měst), s rozlohou 656 km². Naopak nejmenší je chatová oblast CHO US 6

(Labe - průlom Českého Středohoří), s 218 km². Region vymezení CHO US 1 -14 není úplně totožný s vymezením Ústeckého kraje. Lužické hory Ústeckého kraje jsme přiřadili jinam – do CHO LB 2, Českolipské České Středohoří jsme naopak přiřadili do CHO US 8 (České Středohoří - pravobřežní). Také CHO US 11 (Labe - roudnické) vybíhá mimo kraj až na Mělnicko. CHO US 14 (Dolnooharská tabule - jihovýchod) výrazně zasahuje do Středočeského kraje. CHO US 13 (Džbán) mírně přesahuje na Rakovnicko, z jihu zasahuje na Blatensko CHO PL 3 (Rakovnická pahorkatina - Kralovická pahorkatina). Rozhraní CHO US 12 (Žatecká pánev a Pětipeská kotlina), s vojenským výcvikovým prostorem CHO KV 7 (Doupovský vojenský prostor), kopíruje hranici kraje. CHO KV 6 (Ohře pod Doupovskými horami) leží asi jednou polovinou své délky v Ústeckém kraji, neboť zasahuje až k hrázi přehradní nádrže Nechranice. CHO US 3 (Krušné hory - pláně) naopak zasahuje na Karlovarsko. Hranice Ústeckého kraje se Saskem je také hranicí chatových oblastí.

Chatová oblast **CHO US 1** (Šluknovský výběžek) je vymezena státní a orografickou hranicí, rozhraním Děčínských stěn a Lužických hor.

CHO US 2 (Labské pískovce) je vymezena geologicky a geomorfologicky – výskytem pískovcových stěn od Těžských stěn po stěny v oblasti Brtníků. Vymezení této CHO je blízké vymezení CHKO Labské pískovce.

Oblast Krušnohoří v pásu podél státní hranice má většinou charakter vysoce položeného, horského, zarovnaného povrchu (někde rozříznutého hlubokými údolími), které má dostatek srážek (i sněhu) a které má také značně poškozené lesy vlivem exhalátů. Toto fyzickogeografické vymezení **CHO US 3** (Krušné hory - pláně) se doplňuje vymezením prostřednictvím rekreačních chat. Zde především vzniklých lyžařských středisek (Boží Dar, Loučná, Halže, Hora Svatého Sebastiana, Mezno, Klíny, Hora Svaté Kateřiny, Český Jiřetín, Moldava, Mikulov, Krásný Les).

Krušnohorský zlom – **CHO US 4** je příkrým tektonickým svahem na rozhraní Krušných hor a zarovnaného povrchu Podkrušnohorské pánve. Jde o velice výrazný geomorfologický útvar. V místech, kde je rozříznut údolím horských potoků, je často využíván i chatařsky (Boleboř – Pyšná, Dlouhá Louka, Horní Krupka, Telnice).

V Podkrušnohorské pánvi jsme vymezili **CHO US 5** – Konurbace severočeských měst, zasahující rekreačními chatami až na Děčínsko. Jsou zde rozsáhlé zastavěné prostory, mnoho středních velkých a menších měst a různých průmyslových provozů. V jejich těsném zázemí se rozkládají početné osady chat spojených se zahrádkářstvím.

CHO US 6 (Labe - průlom Českého Středohoří) je tvořen významným fenoménem, Labským údolím, které prochází napříč Českým Středohořím. Jde o malou CHO, která je vymezena v největší šíři údolí Labe mezi Litoměřicemi a Děčínem (souvislá zástavba Ústí nad Labem a Děčína leží v CHO US 5). Nacházejí se zde velké koncentrace rekreačních chat obyvatel z Ústí nad Labem (Brná, Sebusín, Zálezly, Velké Březno, Žernoseky atd.), sčítaných i nesčítaných.

České Středohoří, položené západně od Labe – **CHO US 7** (České Středohoří - levobřežní), je vymezeno výraznou orografií. Jde o velkou CHO využívanou především k chalupaření, ale jsou zde i ostrovy rekreačního chataření, například ve Stadicích, Štěpánově.

CHO US 8 (České Středohoří - pravobřežní) má poněkud jiný charakter – je zalesněnější a reliéf má charakter spíše vrchoviny. Chalupaření je zde více výraznější než v předešlé CHO a je zde jen několik ostrovů rekreačního chataření – Habřina, Třebušín, Lbín.

CHO US 9 (Povodí dolní Chomutovky) je krajinou uhelných povrchových velkolomů Mostecké pánve, rekreačních chat je zde málo.

CHO US 10 (Ohře – dolní) je nejprve vanovitým údolím, postupně se snižujícím, za Louny přecházejícím do Dolnooharské tabule. Právě až zde se nacházejí větší soustředění rekreačních chat – Volenice, Košnice, Dubany, Žabovřesky, Písty, Nové Dvory.

CHO US 11 (Labe - roudnické) je vymezena podobně jako CHO US 6 širokým a zde již mělkým údolím Labe. Rekreačních chat je zde málo.

Ještě méně rekreačních chat se nachází v obilnářské oblasti **CHO US 12** – Žatecká pánev a Pětipeská kotlina, která má zarovnaný povrch a je bezlesá. Nejsou zde větší města.

Jiný charakter má **CHO US 13** – Džbán. Jde o vyzdviženou pahorkatinu, až vyšší vrchovinu, s výrazným podílem lesů. Přes příznivé podmínky pro chataření zde najdeme málo rekreačních chat a to v několika chatových ostrovech (Nečemice, Smolnice, Žerotín).

Dolnooharská tabule - jihovýchod – **CHO US 14** má nížinný povrch, na západě zvlněný povrch. Je úrodnou zemědělskou krajinou, kde se rekreační chataření neprosadilo.

4.2.2. Chatové oblasti převážně v Libereckém kraji

Těchto chatových oblastí jsme vymezili celkem jedenáct. Největší byla vymezena CHO LB 11 (Podkrkonoší - západní) – 522 km² a nejmenší CHO LB 9 – Ralský vojenský prostor s 220 km².

Přesahy s Ústeckým krajem jsme již zmínili. Středočeská CHO ST 1 (Kokořínsko) zasahuje do regionu Dubá, podobně i CHO ST 2 (Povodí Jizery - Mnichovohradištsko) sem proniká z jihu na Českodubsko a Příšovice. CHO LB 10 (Český ráj) naopak výrazně proniká na jih, mimo Liberecký kraj, také CHO LB 11 (Podkrkonoší - západní) přesahuje do kraje Královéhradeckého (na Novopacovsko). Do určité míry i hranice CHO LB 7 vede po krajské hranici.

CHO LB 1 - Frýdlantský výběžek vymezuje stejnojmennou oblast spolu s oblastí kolem dolních částí říček Smědé a Lužické Nisy. Geomorfologicky jde o pahorkatinu. Rekreačních chat je zde málo, o to více je zde chalup.

CHO LB 2 je vymezena orograficky – Lužickými horami. Jde o výraznou chalupářskou oblast. Rekreačních chat je zde málo.

CHO LB 3 - Jizerské hory jsou výraznou hornatinou s centrálním zarovnaným povrchem, s lesy, mnohdy poškozenými exhaláty. Jsou zde spíše chalupy, rekreační chaty se zde nacházejí v lyžařských střediscích a u jihozápadního až západního okraje – Bedřichov.

CHO LB 4 - Ploučnice - horní, s přítoky je určitým zbytkovým prostorem na rozhraní orografického celku a vojenského výcvikového prostoru Ralsko a velké koncentrace rekreačních chat okolo Doks. Má zarovnanější reliéf, přes který sporadicky vystupují sopečné kužely. Je zde hodně chalup. Ostrovy rekreačních chat nejsou velké (Sloup, Maxov).

Ještědsko-kozákovský hřbet, pokračující k Černé studnici (CHO LB 5), je výraznou horskou a vrchovinnou linií, obklopující Liberecko-Jabloneckou aglomeraci. Jsou zde především chalupy. Rekreační chaty jsou rozptýleny, více je jich v Hodkovicích nad Mohelkou.

Aglomerace Liberecko-Jablonecká – CHO LB 6 byla vymezena jako jedna z málo městských až aglomeračních chatových oblastí. Jde o souvislý, až přerušovaný, zastavěný prostor. Rekreační chaty najdeme na okraji Liberce (Vesec, Ruprechtice).

CHO LB 7 - Krkonoše západní jsou vymezeny západní částí hornatiny Krkonoš v oblasti Pojizeří. Jde o rekreační území s množstvím chalup. Rekreační chaty jsou zde jen místy (Vítkovice).

CHO LB 8 - Máchovo jezero a okolí je vymezeno na základě významné koncentrace rekreačních chat v okolí Máchova jezera a rybníků okolo obce Holany.

Ralský vojenský prostor – CHO LB 9 jsme vymezili proto, že zde oficiálně nejsou žádné chaty – nebyly tu povoleny. Jde o zalesněný, zarovnaný povrch s enklávami pískovcových stěn.

CHO LB 10 – Český ráj jsme vymezili jako soubor několika skalních měst, nacházejících se v turnovském Pojizeří a na Sobotecku a Prachovsku. Je to velmi různorodé území co se týče povrchu, geologie, využití půdy a vegetačního krytu. Je zde velké množství chalup, rekreační chaty jsou zde rozptýleny do menších osad.

Podkrkonoší – západní (CHO LB 11) je území vrchoviny v oblasti Semilska, Jílemnicka, Lomnicka a Novopacka. Je to chalupářská oblast s několika chatovými osadami nacházející se okolo Nové Paky.

4.2.3. Chatové oblasti převážně ve Středočeském kraji

Největší chatovou oblast jsme vymezili na území ležícím převážně ve Středočeském kraji (CHO ST 1 – CHO ST 32). Je to pochopitelné, neboť jde o velký kraj, který je morfologicky rozmanitý a který má významné a vyhraněné regiony chataření. Plošně nejrozsáhlejší je CHO - Povodí Mrliny a dolní Cidliny, měří 730 km². Plošně nejmenší CHO – Vltava nad Prahou má jen 147 km² (ale současně je to CHO s největší hustotou rekreačních chat v České republice a jedna z největších, co do počtu rekreačních chat).

Přesahy přes krajské hranice na rozhraní Ústeckého a Libereckého kraje jsme již zmínili výše. Středočeské Jesenicko na Rakovnicku jsme připojili již do CHO PL 3 (Rakovnická pahorkatina - Kralovická pahorkatina). Křivoklátsko leží na rozhraní Plzeňského a Středočeského kraje, jeho část – CHO PL 10 (Křivoklátsko - pod Berounkou) jsme zařadili k plzeňským chatovým oblastem. Brdský vojenský prostor (CHO ST 20) leží svou většinou uvnitř Středočeského kraje, stejně tak CHO ST 25 (Středočeská pahorkatina - příbramská) zasahuje přes hranici od jihu a přes hranici Středočeského kraje zasahuje CHO JC 2 (Přehradní nádrž Orlík). Tuto nádrž jsme chtěli mít ucelenou až po její hráz u Solenic. CHO ST 32 (Votická vrchovina) leží na rozhraní

Středočeského a Jihočeského kraje, neboť krajská hranice zde prochází hřebenem této vrchoviny – tato CHO má charakter vrchoviny. Přes hranice Středočeského kraje mírně zasahují CHO ST 18 (Povodí Klejnárky a dolní Doubravy), CHO ST 24 (Janovické přísazaví), CHO ST 29 (Povodí Vlašimské Blanice) i CHO ST 30 (Povodí dolní Želivky). Střední Sázava – CHO ST 31 (Sázava - zručská) je vymezena jako údolí Sázavy od místa, kde se výrazně zmenšuje hustota sázavských rekreačních chat (pod Českým Šternberkem až po Světlou nad Sázavou), kde je další snížení hustoty posázavských rekreačních chat. Kolínské Labe (CHO ST 18 - Povodí Klejnárky a dolní Doubravy) jsme protáhli až přes Přelouč (konec výskytu polabských rekreačních chat). Velká CHO ST 5 (Povodí Mrliny a dolní Cidlina) přesahuje mírně do Pardubického kraje a v dlouhém pásu na Královéhradecko. Naopak CHO ST 6 (Slánsko-Kladenská plošina) zabírá menší prostor ve Středočeském kraji.

Kokořínsko (CHO ST 1) je ztotožněno s Pískovcovými městy Kokořínska. Jsou zde především chalupy, ale na jeho okraji i větší chatové osady (Liběchov, Želízy – Tupadly).

CHO ST 2 (Povodí Jizery - Mnichovohradištsko) je zbytkovým prostorem, je fyzickogeograficky nevyhraněným a chatařsky neobsazeným. Jde o mírně zvlněnou a řepařskou krajinu.

Podobný charakter má CHO ST 3 (Povodí dolní Jizery - západ) i CHO ST 4 (Povodí Vlkavy), zatímco CHO ST 2 (Povodí Jizery – Mnichovohradištsko) má krajinu rozmanitější (údolí Jizery, okolí skalních měst). Ve všech těchto CHO se výrazně uplatňuje chalupaření.

Zbytkovým nížinným územím je CHO ST 5 (Povodí Mrliny a dolní Cidlina). Má mírně členitý reliéf se zemědělskou půdou, těžební krajinou a s rozsáhlou zástavbou na Kladensku. Je malá a má velmi málo rekreačních chat.

CHO ST 6 (Slánsko-Kladenská plošina) vznikla jako trojúhelníkový prostor mezi údolím Loděnice, Prahou a dolní Vltavou. Jde o Kladensko – krajinu zastavěnou, průmyslově těžební a také zemědělskou. Nejsou zde prakticky žádné rekreační chaty vykazované ve Sčítání 1991, ale nachází se zde mnoho chat spojených se zahrádkařením.

Vltava pod Prahou (CHO ST 7) je v oblasti obcí Roztoky a Libčice nad Vltavou, charakteristická výrazným vltavským údolím, které se později výrazně otevírá u Kralup nad Vltavou. Pražané tu mají rozlehlé chatové osady v oblasti Statenic, Brnek, Zdib, Přemýšlení nebo Husince a také v okolí Okoře.

Zbytkový prostor CHO **ST 8** (Meziříčí Vltavy a Labe před soutokem) zbyl mezi vltavským a labským mezi Prahou. Jde o zarovnané až mírně zvlněné území, s malým počtem rekreačních chat, které zde působí jako nechatařský ostrov v chatovém okolí.

CHO **ST 9** (Labe - čelákovické) představuje chatovou oblast s jediným výrazným soustředěním rekreačních chat v severní části pražského zázemí Labe. Nemá zde znatelné údolí, a proto je CHO vymezená jako široký pás, zahrnující katastry po obou stranách Labe a nejdolnější Jizery a katastry s velkým počtem chat.

CHO **ST 10** (Rakovnická pahorkatina - povodí Rakovnického potoka) je pahorkatinou s mozaikou lesů, orné půdy a chmelnic. Je zde značný počet chalup, ale velmi málo rekreačních chat (rekreační chaty nacházely lepší podmínky ve východním a jižním okolí této CHO).

Údolí Loděnice – CHO **ST 11** bylo vyhlášeno chatařskou oblastí již ve třicátých až čtyřicátých letech dvacátého století. Jsou zde lesy, zemědělská krajina a velmi velké a rozsáhlé chatové osady.

CHO **ST 12** (Město Praha) je víceméně ztotožněna s územím hlavního města Prahy s tím, že k této CHO přidáváme ještě Hostivicko a Rudnou a naopak odtud vyčleňujeme území soutoku Berounky a Vltavy a také Újezd nad Lesy.

Zbytkovým nechatařským a zemědělským prostorem v zázemí Prahy je nazván CHO **ST 13** (Povodí Výrovky), která není vyhraněna fyzickogeograficky (Polabská nížina, okraj pahorkatiny).

CHO **ST 14** (Berounka - křivoklátská) je naopak chatovým rájem v hlubokém a krásném údolí Berounky mezi Skryjemi a Berounem. Jsou zde rozsáhlé chatové oblasti přecházející z jedné do druhé.

Ještě níže po proudu leží další CHO Berounky – CHO **ST 15** (Berounka - dolní) s ještě větší hustotou rekreačních chat, především v oblasti Černošic, Dobřichovic, Všenory, Lipenců, Hlásné Třebaně, Zadní Třebaně atd.. Hustota rekreačních chat zde dosahuje třicet chat na kilometr čtvereční.

Velké problémy jsme měli s názvem orograficky zbytkového, ale chatami velmi obsazeného prostoru (největší počet chat v České republice), ležícího jihovýchodně od Prahy nad údolím Sázavy – CHO **ST 16** (Povodí horní Výmoly, Rokytky a Botiče) . Tato chatová oblast má 12 000 rekreačních chat a další chaty spojené se zahrádkařením. Jde o území značně zalesněné, protkané údolními potoky směřujícími k Praze (Botič, Rokytka a k Sázavě).

CHO ST 17 – Labe - kolínské je pokračováním „přilabím“ na Kolínsku, od Nymburka po Přelouč. Hustoty rekreačních chat dosažené v CHO ST 9 zde již dosaženy nejsou, ale jsou zde časté zahrádkářské chaty obyvatel Nymburka, Poděbrad, Kolína a Týnce nad Labem.

CHO ST 18 – Povodí Klejnárky a dolní Doubravy je vymezena jako zarovnaný povrch v dolní části povodí říček Klejnárky a Doubravy, který je severovýchodně a východně vymezen zlomem Železných hor. Na západě a jihu pak vrchovinami, spadajícími k Českomoravské vrchovině na severu pásmem „přilabí“. Jde o zemědělskou krajinu s velmi malým počtem rekreačních chat.

CHO ST 19 – Hořovická pahorkatina je hustě poseta chatami. Je vymezena jako prostor obklopený pásmem podél dolní Berounky CHO ST 15, Brdským vojenským prostorem (CHO ST 20) a výraznějším členitým povrchem na severu a na severozápadě rozkládajícího se Křivoklátska. I zde je vyšší počet rekreačních chat, zvláště na území, které souvisí s CHO ST 15 a CHO ST 21. Ovšem významnější je zde chalupaření.

CHO ST 20 – Brdský vojenský prostor je vymezen v souladu s vojenským vymezením prostoru. Rekreační chaty by tu neměly být, i když chatové osady v CHO ST 19, CHO ST 21, CHO ST 25, CHO PL 9 a CHO PL 10 zasahují až těsně k okraji tohoto prostoru.

CHO ST 21 – Povodí Kocáby je vymezena provodím Kocáby a současně vysokou hustotou rekreačních chat, především v severní a střední části CHO. Rekreační chaty se zde nachází jednak v hlubokém údolí Kocáby a dalších potoků (Bojanovický potok), také na okraji lesních celků a výběžku Brdského hřebene.

CHO ST 22 – Vltava nad Prahou je plošně nejmenší CHO středních Čech. Je vymezena hlubokým údolím Vltavy nad Prahou až po hráz přehradní nádrže Slapy - na jihu a po Modřany na severu. Je zde největší hustota rekreačních chat České republiky. Vyskytují se zde velmi staré a velmi zahuštěné chatové osady.

CHO ST 23 – Sázava - dolní je plošně rozsáhlá a rekreačními chatami značně obsazená v oblasti údolního pásu dolní Sázavy od Českého Šternberka po soutok s Vltavou. Chaty zde obsazují dno údolí Sázavy, jeho svahy a údolí drobných přítoků. Tyto osady jsou často propojeny s trvalými sídly.

CHO ST 24 – Janovické přísázaví je územím vyšší pahorkatiny, jihozápadně a jižně od Kutnohorského okresu. Sousedí severozápadně a jižně s CHO, vymezenými podél Sázavy. Na severu jsou chatové oblasti nižších pahorkatin a jsou zemědělsky využívané. V CHO ST 24 je poměrně značný počet rekreačních chat, které se zde

nacházejí na okraji rozsáhlých lesních celků a v údolích potoků, směřujících k Sázavě. Chataři zde obyvatelé Kolína, Kutné Hory a také Pražané.

CHO ST 25 – Středočeská pahorkatina - příbramská je vyšší pahorkatinou, která je vzdálená již značně od Prahy. Má zřetelně ohraničenou „výraznou“ chatovou oblast na západě, severu a východě. Rekreačních chat je zde málo, chalup ovšem velmi mnoho.

CHO ST 26 – Přehradní nádrže Slapy a Kamýk jsou pokračováním CHO ST 22 – údolí Vltavy, zde zatopenou přehradní nádrží Slapy a Kamýk. Je zde značné množství rekreačních chat, které zde vznikaly až později, především na přelomu šedesátých a sedmdesátých let dvacátého století.

Sousední **CHO ST 27** – Středočeská pahorkatina - sedlčanská je „pravostrannou“ analogií CHO ST 25. Rekreačních chat je zde málo, chalup velmi mnoho. Vymezení vůči CHO ST 32 a CHO ST 28 je neostré.

CHO ST 28 - Středočeská pahorkatina - benešovsko-votická má podobný charakter (pahorkatina), málo rekreačních chat, část nejasných hranic, ale rekreačních chat zde je poněkud více, především okolo Benešova a Votic.

Pás podobných CHO pokračuje dál na západ do **CHO ST 29** – Povodí vlašimské Blanice, přibližně vymezené povodím střední a dolní vlašimské Blanice. V této CHO najdeme větší počet osad podél Chotýčanky a Blanice. Chalup je zde více.

Poslední CHO této série **CHO ST 30** – Povodí dolní Želivky. Je vymezena povodím dolní Želivky. Rekreačních chat je zde málo, neboť území je značně vzdáleno od Prahy. Chataření zde bylo vytěsněno vodárenskou funkcí přehradní nádrže Švihov (Želivka).

Údolí Sázavy pokračuje od Šternberka dále proti proudu, v případě **CHO ST 31** - Sázava - zručská až na území kraje Vysočina, po Světlou nad Sázavou. Rekreačních chat je zde mnoho, ale ve srovnání s CHO ST 23 v mnohem menší hustotě a koncentraci.

CHO ST 32 – Votická vrchovina leží na rozhraní Středočeského a Jihočeského kraje, vůči okolním CHO je vymezena geomorfologicky (vrchovina). Rekreační chaty tu prakticky nejsou, ale je tu obrovské množství chalup, vzhledem k velké depopulaci venkovských sídel.

4.2.4. Chatové oblasti převážně v Královéhradeckém kraji

Chatové oblasti převážně ležících v Královéhradeckém kraji jsme vymezili celkem dvanáct. Největší chatová oblast zde je CHO HK 3 – Podkrkonoší - východní s rozlohou

424 km², naopak nejmenší CHO HK 5 – Broumovský výběžek - povodí Stěnavy, se 160 km². Region, vymezený CHO HK 1 až CHO HK 12, není úplně totožný s vymezením Královéhradeckého kraje. Z Pardubického kraje sem zasahuje CHO PA 3, vymezená podél Tiché Orlice a CHO PA 4 vymezená podél Divoké Orlice. Hradecko-Pardubickou aglomeraci jsme dali do CHO a označili ji PA 1. Další oscilace přes hranice kraje se odehrávají na jihozápadní a západní hranici kraje a také v oblasti Podkrkonoší, na rozhraní s Libereckým krajem. Na severu hranice CHO kopírují státní hranice.

CHO **HK 1** – Krkonoše - východní je pokračováním CHO LB 7 v hornatině Krkonoš. Rekreačních chat zde moc není a z hlediska ochrany tu nejsou tolerovány. Určitý počet Rekreačních chat je v údolí Labe a Úpy.

CHO **HK 2** – Podkrkonoší - střední je pokračováním vrchoviny Podkrkonoší. Tato CHO leží ve středu Podkrkonoší, hranice vůči CHO LB 11 a CHO HK 2 není ostrá. Určitý počet rekreačních chat je v jižní části CHO.

Východní část CHO **HK 3** Podkrkonoší zaujímá větší část povodí Úpy a je také vrchovinou. Rekreačních chat je zde poměrně hodně, především v údolí Úpy a na Červenokostelecku. Chataři zde obyvatelé Trutnova a dalších menších měst.

CHO **HK 4** – Adršpachské a Broumovské stěny je blízká vymezením CHKO Broumovsko a tím, že severovýchodní část CHKO v oblasti kotliny mezi Meziměstím a Broumovem jsme oddělily do samostatné CHO HK 5. CHO HK 4 je charakteristická pískovcovými skalami, např. Adršpašsko-teplických skal, Broumovských stěn nebo Ostaše. Územím protéká horní část Metuje. Rekreačních chat zde není mnoho, větší lůžkovou kapacitu tu mají chalupy a hromadné rekreační zařízení.

Již zmíněná CHO **HK 5** – Broumovský výběžek - povodí Stěnavy je malá a prakticky bez rekreačních chat.

CHO **HK 6** – Rozhraní Podkrkonoší a České tabule - západ je vymezena jako zbytkový prostor nacházející se jihovýchodně od skalních měst Českého ráje, jihozápadně od vrchoviny Podkrkonoší, severně od zarovnaných povrchů České tabule. Rekreačních chat zde není mnoho.

Takovéto rozhraní jsme vymezili v oblasti Hořic – Dvůr Králové nad Labem – CHO **HK 7** (Rozhraní Podkrkonoší a České tabule – střed). V této CHO je více rekreačních chat, které slouží obyvatelům Hořic, Dvora Králové, Jaroměře a Hradce Králové.

Povodí střední Cidliny – CHO **HK 8** leží převážně v České tabuli a je řepařským krajem. Rekreačních chat je zde málo. V tomto ohledu je podobná i CHO **HK 9** – Povodí Bystřice i CHO **HK 10** – Soutok Labe a Metuje. Jižní okraje těchto CHO nejsou ostré.

CHO **HK 11** – Orlické podhůří je vymezena severozápadní částí podhůří Orlických hor. Větší množství rekreačních chat se nachází v sousedství Náchoda, Nového Města nad Metují, Dobrušky, Rychnova nad Kněžnou.

CHO **HK 12** – Orlické hory zaujímá hornatinu Orlických hor. V Orlických horách je narozdíl od Krkonoš značné množství rekreačních chat. Nacházejí se zde především v územích lyžařských areálů (Olešnice v Orlických Horách, Deštné v Orlických horách, Říčky v Orlických horách, Rokytnice v Orlických horách).

4.2.5. Chatové oblasti převážně v Pardubickém kraji

V Pardubickém kraji jsme vymezili celkem jedenáct CHO. Nejmenší CHO zde ležící je CHO PA 6 – Chrudimka s 236 km², naopak největší je CHO PA 3 – Tichá Orlice s 512 km². Ovšem některé z CHO zasahují i do sousedních krajů a naopak ze sousedních krajů sem zasahují jiné CHO. Takovéto menší přesahy jsou na severu kraje. Uprostřed CHO PA 1, CHO PA 3, CHO PA 4 prochází hranice mezi Královéhradeckým a Pardubickým krajem. Přičemž tyto CHO jsou označovány kódem PA. Menší přesahy jsou i s Olomouckým krajem a krajem Vysočina. CHO PA 3 výrazně zasahuje na Havlíčkovobrodsko.

CHO **PA 1**, jak jsme již zmínili, je vymezena „přilabím“ mezi Přeloučí, Pardubicemi, Hradcem Králové, s výběžkem podél Chrudimky po město Chrudim. Kromě geomorfologicky hydrologického vymezení je území vymezeno i aglomeračně. Je zde značný počet rekreačních chat, a také další tisíce rekreačních chat spojených se zahrádkařením.

CHO **PA 2** – Povodí dolní Loučné je nížinná chatová oblast bez chataření, vymezená jako zbytkový prostor meze Labem, Chrudimkou, Tichou Orlicí a na jihu ležícími Železnými horami.

CHO **PA 3** – Tichá Orlice je vymezena v pásu podél Tiché Orlice a Orlice. Rekreačních chat je zde poměrně hodně, ale tato CHO je poměrně rozsáhlá.

CHO **PA 4** – Divoká Orlice je vymezena spíše jak povodí střední a dolní části Divoké Orlice a zasahuje tak do jižní části Orlického podhůří. S rekreačním chatařením je to zde podobné jako v předešlé CHO.

CHO **PA 5** – Železné hory - západ tvoří západní část Železných hor. Zdejší chatové osady se váží na reliéf vrchoviny a na zdejší lesy. Chataři zde obyvatelé Pardubic a Chrudimi.

Obyvatelé těchto měst si vybudovali rozsáhlé chatové osady i podél hlubokých údolí Chrudimky a jejích přehradních nádrží Seč a Křižanovice (CHO **PA 6**). Nachází se zde více než 2000 rekreačních chat.

Východní analogií chatové oblasti PA 5 je CHO **PA7** – Železné hory - východ.

Prostor CHO **PA 8**, CHO **PA 9**, CHO **PA 10** a CHO **PA 11** ležící na jihovýchodě Pardubického kraje bylo velmi obtížné rozčlenit fyzickogeograficky a chatařsky. Jde o území pahorkatin, někde rozčleněné údolními potoků a tektonickým zlomem v oblasti Mladějovic. Území je středně zalesněné. Celý tento prostor jsme rozčlenili pomocí rozvodnic – Povodí střední a horní Loučné, Povodí horní Třebovky a horní Svitavy, Povodí horní Moravské Sázavy, Povodí horní Třebůvky.

4.2.6. Chatové oblasti převážně v Plzeňském kraji

V Plzeňském kraji jsme vymezili celkem čtyřadvacet CHO. Největší CHO, zde ležící, je CHO PL 18 (Meziříčí Úhlavy a Úslavy) s 593 km². Nejmenší chatová oblast je CHO PL 14 (Meziříčí Mže a Radbuzy) s 140 km², ležící v jihovýchodní části. Jde o území rozčleněné několika většími řekami a o území s vyhraněnými koncentracemi rekreačních chat. Chatových oblastí je zde tedy poměrně hodně. O rozhraní Plzeňsko-Karlovarském jsme již psali, stejně tak o rozhraní Středočesko-Plzeňském, kde je přesahů méně. Do Plzeňského kraje pronikají z jihu CHO JC 27 (Šumava - modravské příhraničí), CHO JC 21 (Šumava – boubínská), CHO JC 12 (Šumavské podhůří – vimperské).

Druhou chatovou oblastí Tepelské vrchoviny je CHO **PL 1** (Tepelská vrchovina - jihozápad). Je na jihu výrazně ohraničena údolím Mže. Na západě hornatinou Českého lesa. Rozhraní s vrchovinou na severu a východě je neostře.

CHO **PL 2** (Střela) je výrazná pásová struktura údolí řeky Střely od Žlutické přehradní nádrže po soutok s Beroučkou. Tato CHO je vymezena také chatařsky. Chatové osady se nacházejí nad Plasy a v blízkosti soutoku.

Západní část Rakovnické pahorkatiny CHO **PL 3** (Rakovnická pahorkatina - Kralovická pahorkatina) leží na rozhraní Ústeckého, Plzeňského a Středočeského kraje. Dotýká se i kraje Karlovarského. Je ohraničena pásy podél údolí Střely a Beroučky. Na

severovýchodě je hranice neostrá. Jsou zde hlavně chalupy, rekreační chaty pak v okolí Jesenice a Kožlan.

Podél údolí Mže jsme vymezili dvě pásové CHO. Na západě ležící CHO **PL 4** (Mže – horní) tolik rekreačních chat nemá, ale zdejší údolí je chatařsky velmi přitažlivé.

Mezi Stříbrem a Plzní pokračuje Mže především přehradní nádrží Hracholusky (CHO **PL 5**). Tato CHO je jedna z nejhustěji obsazených CHO České republiky. Chataři zde obyvatelé Plzně.

V Plzni a okolí byla situace složitá. Ve vlastním městě a územím mezi Plzní a Rokycany jsme vymezili CHO **PL 6** (Město Plzeň). Do tohoto urbanizovaného prostoru, však zasahují výběžky údolí Mže, Radbuzy, Úhlavy, Úslavy a Berounky velmi hustě obsazeny chatami.

Území severně od Plzně CHO **PL 7** označujeme jako (Povodí Třemošné). Je to zbytkový prostor, který je rekreačními chatami obsazen nerovnoměrně, ale značně. Na jihu je vymezen jednoznačně a na severu méně výrazně.

CHO **PL 8** (Berounka pod Plzní) je první ze tří CHO Berounky. Počtem rekreačních chat je ze všech těchto CHO největší. Přesto je tu kolem tisíce rekreačních chat. Tato část údolí je obtížně přístupná a obyvatelé Plzně mají k dispozici množství jiných prostorů k chataření.

Západní část Křivoklátska a západní část Brd jsme spojili do CHO severovýchodního směru – CHO **PL 9** (Křivoklátsko - západní a Brdy - západní). Tato CHO má jasné hranice na severu a západě (údolí Oslavy) a částečně na východě (rozhraní s vojenským prostorem Brdy). Rekreačních chat je zde středně, chalup více.

Také CHO **PL 10** (Křivoklátsko - pod Berouňkou) se rozprostírá na Křivoklátsku a to v jeho střední jižní části, která je výrazně zalesněná a členitá. Rekreační chaty jsou zde rovnoměrně rozptýleny.

Druhou CHO Českého lesa je CHO **PL 11** (Český les – jih) a platí o ní to samé jako pro CHO KV 8 (Český les – sever). Má velmi málo rekreačních chat a je výrazně ohraničena.

CHO **PL 12** (Českoleské podhůří – střed) je vymezena jako část podhůří Českého lesa. Rekreačních chat je zde málo (Dehetná, Borek). Hranice této CHO na východě nejsou výrazné.

CHO **PL 13** (Radbuza – horní) je vymezena údolím horní Radbuzy, uprostřed leží Horšovský Týn. Rekreačních chat je tu velmi málo.

Mezi Mží a Radbuzou jsme vymezili prostorovou pahorkatinu, která se nazývá **CHO PL 14** (Meziříčí Mže a Radbuzy). Jde o území zemědělské i zalesněné s velmi malým počtem rekreačních chat.

V těsné blízkosti soutoku Úhlavy a Radbuzy jsme vymezili údolní **CHO PL 15** - Úhlava - dolní a Radbuza – dolní, vyznačující se velkým počtem a hustotou rekreačních chat. Tato CHO zasahuje až do městské zástavby Plzně (přehradní nádrž České Údolí). Její vymezení je jednoznačné.

CHO PL 16 (Meziříčí Radbuzy a Úhlavy) je podobná jako **CHO PL 14** - Meziříčí Mže a Radbuzy (zbytkový prostor, málo chat).

Na Úhlavě (**CHO PL 17**), s výjimkou její nejspodnější části, není kupodivu příliš mnoho chat. Je to proto, že je tu často upravovaná půda a v nivě se zemědělsky hospodáří.

CHO PL 18 (Meziříčí Úhlavy a Úslavy) je vymezena podobně jako **CHO PL 14** (Meziříčí Mže a Radbuzy), **CHO PL 16** (Meziříčí Radbuzy a Úhlavy). Má však mnohem více rekreačních chat, ty jsou rozloženy především v nižší části Šumavského podhůří, východně od Klatov. Jižní a částečně východní okraj této CHO má neostré hranice.

Nevelká **CHO PL 19** (Úslava) je vymezená údolím Úslavy a je poměrně hustě obsazená rekreačními chatami (Štáhlavy, Blovice, Žďár). Její vymezení je nezpochybnitelné.

Všerubská vrchovina **CHO PL 20** (Všerubská vrchovina) se dotýká Bavorské hranice. Na vnitrozemské části této CHO jsou chaty hlavně jihozápadně od Domažlic (Babylon) a na Kdyňsku.

Výběžek Středočeské pahorkatiny, zasahující do Plzeňského kraje v prostoru mezi Nepomukem a Horažďovicemi, vytváří **CHO PL 21** (Středočeská pahorkatina - nepomucko-horažďovická). Rekreačních chat je zde málo.

Železnorudská část Šumavské hornatiny **CHO PL 22** Šumava – železnorudská, je významným rekreačním územím. Chataření se zde výrazně neuplatňuje, výjimkou jsou katastry Špičák a Železná Ruda. Pod touto hornatinou leží **CHO PL 23** (Šumavské podhůří – velhartické). Jde především o území chalupaření než o rekreační chataření. Vymezení této CHO je jednoznačné, s výjimkou severovýchodu.

Nejvýše položenou pootavskou CHO je **CHO PL 24** (Otava - horní) mezi Rejštejnem a Horažďovicemi. Rekreační chaty jsou zde ostrůvkovitě rozmístěny a vytvářejí rekreační příležitost pro obyvatele Sušice a Horažďovic. Vymezení CHO je výrazné.

4.2.7. Chatové oblasti převážně v Jihočeském kraji

Chatových oblastí zde ležících jsme vymezili celkem devětadvacet. Plošně nejrozsáhlejší chatová oblast je CHO JC 18 (Javořická vrchovina), s 968 km². Plošně nejméně rozsáhlá je CHO JC 10 (Vltava pod Českými Budějovicemi), s 139 km². Přesahy jihočeských chatových oblastí do Plzeňského a Středočeského jsme popsali již dříve. CHO JC 4 (Rozhraní Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny) mírně přesahuje na Pelhřimovsko, stejně tak CHO JC 11 (Povodí Nežárky - jindřichohradecké). CHO JC 18 (Javořická vrchovina) přesahuje na Jihlavsko. Vymezení chatových oblastí v zázemí Českých Budějovic bylo již uskutečňováno v práci J.Kubeše (2005). Tehdy byly vytvořeny méně rozsáhlé CHO. Původně vymezené CHO Třeboňská pánev západ a CHO Třeboňská pánev jihozápad jsme sloučili do nové CHO JC 16 (Třeboňská pánev – západ). Stejně tak dřívější CHO Soutok Malše a Stropnice a CHO Vltava nad Českými Budějovicemi do CHO JC 20 (Soutok Vltavy, Malše a Stropnice). Mírně jsme také rozšířili CHO Blanský les severozápadním směrem (CHO JC 19). I tak vznikají v okolí Českých Budějovic oproti jiným regionům poměrně malé CHO.

CHO **JC 1** (Středočeská pahorkatina - blatenská) má obdélníkový tvar a zaujímá Středočeskou pahorkatinu nad Otavou mezi Strakonice a Blatnou.

CHO **JC 2** (Přehradní nádrž Orlík) je poměrně jednoznačně vymezená, začíná hrází přehrady a zahrnuje pás údolí až po Zvíkov, odtud pásmem údolí Otavy po Písek a také údolním pásmem Povltaví až po Týn nad Vltavou.

CHO **JC 3** (Středočeská pahorkatina - milevská) vznikla ve Středočeské pahorkatině jako zbytkový prostor mezi údolím Vltavy, Lužnice a vrchovinou na rozhraní Středočeského a Jihočeského kraje (Votická vrchovina). "

CHO **JC 4** (Rozhraní Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny) je také zbytkovým nechatařským (ale chalupářským) územím na styku Středočeské pahorkatiny a Českomoravské vrchoviny. Severní a západní hranice nejsou ostré.

Jednoznačné vymezení má údolí Otavy v úseku pod Horažďovicemi až po Písek, s výběžky údolí Volyňky a Blanice (CHO **JC 5**). Chatami jsou obsazeny jen určité části údolních pásmů.

Zarovnaný povrch Českobudějovické pánve (CHO **JC 6**) je bez významnějších vodních toků a leží mezi Vodňany a Mydlovary. Jde územím s minimem chat a z tohoto důvodu byla tato CHO vymezena.

Zahloubené údolí dolní Lužnice obsadili především Táborští chataři – CHO JC 7 (Lužnice - dolní).

CHO JC 8 (Meziříčí Vltavy a Lužnice před soutokem) je zbytkovým územím nižší pahorkatiny, v oblouku Lužnice na jihu ohraničené pokračujícím údolím Vltavy. Je zde minimum rekreačních chat.

Vltava pod Českými Budějovicemi (CHO JC 9) s Hněvkovickou nádrží je rozvíjející se chatovou oblastí. Zahrnuli jsme sem i rekreační chaty na přítoku Chotýčanky

CHO JC 10 Vltava pod Českými Budějovicemi je vymezena údolím Vltavy v prostoru od přehradní nádrže Hněkovice a mezi Hlubokou nad Vltavou a Týnem nad Vltavou. Rekreačních chat zde bylo sečteno poměrně málo, navíc část byla zaplavena nádrží začátkem devadesátých let. V posledním desetiletí zde rekreační chaty přibývají.

CHO JC 11 Povodí Nežárky - jindřichohradecké, je vymezena jako povodí, i když sem úplně přesně nespadá (např. část Hamerského potoka). Je zde poměrně hodně rekreačních chat, hlavně východně a jižně od Jindřichova Hradce. Terén je zarovnaný až pahorkatinný.

CHO JC 12 (Šumavské podhůří - vimperské) je vymezena orograficky jako část Šumavského podhůří. Rekreačních chat zde není mnoho.

Podobně je vymezena, a která má také podobný charakter jako předcházející, leží východněji – CHO JC 13 (Šumavské podhůří - prachatické).

Pokračováním Českobudějovické pánve směrem k jihovýchodu je naopak chatami obsazena značně a českobudějovičtí chataři zde mají své osady u velkých rybníků – CHO JC 14 (Českobudějovická pánev - jihovýchod).

České Budějovice mají svojí městskou CHO, zahrádkářské a rekreační chaty na území města. Zasahují i dále od města, například v oblasti Hluboké nad Vltavou, Hůr, Dobré Vody, Srubce, Vidové, Závrat, Šindlových a Haklových Dvorů, a proto je CHO JC 15 (Město České Budějovice) vymezena v tomto rozsahu.

CHO JC 16 (Třeboňská pánev - západ) je vymezena v Třeboňské pánvi na jejím západním, spíše jihozápadním okraji. Je vymezena orograficky a koncentrací rekreačních chat obyvatel Českých Budějovic v několika útvarech - okolo rybníků Dvořiště, Mrhalu, Spolského rybníka, Podřezanského rybníka a rybníků u Lhoty.

Východnější část Třeboňské pánve, kterou protéká Lužnice má rekreačních chat velmi málo. Výjimkou je koncentrace v Chlumu u Třeboně CHO JC 17 - Povodí Lužnice v Třeboňské pánvi.

CHO JC 18 (Javořická vrchovina) je vymezena jako vrchovina s rozptylem rekreačních chat.

Blanský les (CHO JC 19) je malou ale orograficky výraznou vrchovinou až hornatinou. Rekreační chaty se zde koncentrují okolo Křemešnického potoka.

CHO JC 20 - Údolí Vltavy, Třebonínského potoka, Malše, Stropnice a Zborovského potoka. Jižně od Českých Budějovic toto území obsadili českobudějovíčtí trampové a chataři již ve třicátých letech dvacátého století. Dnes je zde téměř dva tisíce rekreačních chat.

Boubínský vnitrozemský horský hřeben Šumavy se začátkem Vltavské brázdy vytváří CHO JC 21 (Šumava – boubínská). Je zde málo rekreačních chat.

Boletický vojenský výcvikový prostor s přesahem k severozápadu vytváří CHO JC 22. Má charakter hornatiny.

Zbytkovým prostorem je CHO JC 23 (Šumavské podhůří - českokrumlovské). Jde o liduprázdňé území, chatařsky neosídlené.

CHO JC 24 (Novohradské podhůří) je vymezena jako větší část Novohradského podhůří, s připojením hřebene Polušky, východně od údolí. Rekreační chaty jsou zde v několika ostrovech v údolí Malše, Černé, Trhových Svin a jinde.

Jednoznačné vymezení má chatová oblast přiléhající k přehradní nádrži Lipno (CHO JC 25). Je zde okolo 2 200 chat, ležící především ve velkých skupinách na levém břehu nádrže.

CHO JC 26 (Novohradské hory) je vymezena hornatinou až vrchovinou a státní hranicí. Chataři se zde prosazovali obtížně z důvodu ochrany státní hranice.

Přísný režim byl také v Šumavském příhraničím – CHO JC 27 (Šumava - modravské příhraničí) a CHO JC 28 (Šumava - Trojmezí) a rekreační chaty zde proto prakticky nejsou.

V hlubokém údolí Vltavy mezi Loučovicemi a Českým Krumlovem byla výstavba rekreačních chat zakázána, neboť se předpokládalo, že se zde vystaví další přehrady vltavské kaskády – CHO JC 29 (Vltava pod přehradní nádrží Lipno).

4.2.8. Chatové oblasti převážně ve Zlínském kraji

Je zde jedenáct chatových oblastí, plošně přibližně stejných. Nejmenší CHO ZL 10 (Bílé Karpaty - severovýchod), s 257 km²a největší CHO ZL 4 (Hostýnské vrchy), s 494 km². Rozhraní Zlínského kraje s okolními kraji České republiky jsme již

prostřednictvím CHO popsali. Slovenská hranice je hranicí CHO, i když zde čeští chataři tuto hranici někde překračují.

CHO **ZL 1** Bečva - střední je vymezena jako údolí Vsetínské Bečvy od Vsetína a Bečvy mezi Valašským Meziříčím a Hranicemi. Pro chataření je toto území příznivé a na svazích údolí chataři obyvatelé zdejších měst v počtu asi 1100 rekreačních chat. Navíc jsou zde rekreační chaty spojené se zahrádkařením.

Chatová oblast CHO **ZL 2** (Beskydy - rožnovsko-frenštátské) jsme vymezili jako jihozápadní část Beskydské hornatiny zahrnující Frenštátsko, Rožnovsko a Radhošťsko, rozdělené hřebenem Beskyd. Více než 3000 zdejších rekreačních chat patří obyvatelům Ranhoště a Frenštatů a také dalších měst Moravskoslezského kraje.

CHO **ZL 3** (Morava - kroměřížská) je vymezena jako Pomoraví od Kojetína přes Kroměříž, Otrokovice a Napajedla. Hornomoravský úval zde tvoří množství ramen řek, lužních lesů a zemědělské krajiny. Rekreační chaty tu prakticky nejsou, zahrádkářské ano.

CHO **ZL 4** (Hostýnské vrchy) je ve své centrální části zalesněná a chatami neobsazená, ale na jejím severozápadním okraji a severním zázemím Zlína je rekreačních chat velké množství (celkem 2506 chat).

CHO **ZL 5** (Javorníky) je vymezena pohořím Javorníků. Rekreačních chat je zde málo, pronikají sem především údolím Vsetínské Bečvy.

Také CHO **ZL 6** (Chřiby) je vymezena orograficky – výraznou zalesněnou vrchovinou Chřibů. Chaty sem pronikají ze severu (Roštín), ze západu (Koryčany) a z jihovýchodu (Osvětimany, Buchlovice, Břestek).

CHO **ZL 7** (Morava - uherskohradištská) je pokračováním Pomoraví v oblasti Uherského Hradiště a Veselí nad Moravou. Rekreačních chat je zde málo, ale je zde mnoho nesčítaných objektů na zahrádkách, v sadech a vinicích.

Vizovickou vrchovinu jsme rozdělili na dvě části. CHO **ZL 8** (Vizovická vrchovina - jihozápad) se rozprostírá kolem Uherského Brodu a rekreačních chat zde mnoho není.

CHO **ZL 9** (Vizovická vrchovina - severovýchod) se rozkládá mezi Luhačovicemi a Vizovicemi a zde je rekreačních chat více, chataři zde obyvatelé Zlína.

Také Bílé Karpaty jsme rozčlenili do dvou částí. CHO **ZL 10** (Bílé Karpaty - severovýchod) je značně vzdálená od větších měst a proto je zde rekreačních chat málo.

CHO **ZL 11** (Bílé Karpaty – jihozápad) vymezujeme jako jižní část Bílých Karpat, nacházející se v České republice. Rekreačních chat je zde poměrně velké

množství, zvláště pak na jihozápadě, kde jsou navíc rozsáhlé osady nesčítaných chat, spojených s vinařstvím.

4.2.9. Chatové oblasti převážně v kraji Vysočina

V kraji Vysočina jsme vymezili celkem dvanáct chatových oblastí. Největší je CHO VY 4 (Křižanovská vrchovina - východ), s 688 km² a nejmenší CHO VY 3 (Sázava horní) má 214 km². V kraji Vysočina se chatové oblasti vymezovali obtížně, neboť orografická rozhraní jsou zde neostrá a údolí větších vodních toků se tu uplatňují jen částečně. Přesahy hranice kraje na jihozápadě, západě a severu jsme již probrali. Při vytyčování CHO VY 9 (Oslava) jsme přesáhli hranice s Jihomoravským krajem. Na jihovýchodě zasahují na Vysočinu z Jihomoravského kraje CHO JM 10 (Povodí dolní Rokytne) a CHO JM 14 (Povodí Jevišovky).

CHO VY 1 (Českomoravská vrchovina - severní - havlíckobrodská) je vymezena mezi hřebeny Železných hor a údolím Sázavy. Rekreačních chat zde mnoho není.

CHO VY 2 (Žďárské vrchy) je vymezena výraznou vrchovinou Žďárských vrchů a stejnojmenné CHO. Rekreační chaty se zde vyskytují v mnoha koncentracích.

Překvapivě mnohem méně jich je obsazeno v údolí Sázavy, v úseku Havlíčkův Brod a Žďár nad Sázavou – CHO VY 3 (Sázava - horní).

Rozsáhlá Křižanovská vrchovina, její východní část sevřená mezi údolím Oslavy a Svratky zaujímá CHO VY 4 (Křižanovská vrchovina - východ).

Údolí horní Svratky po Tišnov jsme vymezili jako CHO VY 5 (Svratka – horní), především v dolní části této CHO chatařů Brňané.

CHO VY 6 (Povodí horní Želivky) je tvořena údolím Želivky nad vodárenskou nádrží. Její vymezení je neostré. Především v okolí Želivy a Sedlic je mnoho rekreačních chat.

CHO VY 7 (Křemešnická vrchovina) je vymezena jako Křemešnická vrchovina, ovšem značně pozměněná.

CHO VY 8 (Křižanovská vrchovina - západ) jsme vymezili v území mezi údolím Jihlavy, horní Sázavy a Horní Svratky, tedy poměrně jednoznačně. Rekreačních chat je zde málo.

Tok Oslava si vytváří poměrně zahlobené údolí. My jsme ho poněkud rozšířili – CHO VY 9 (Oslava). Rekreačních chat je zde značný počet.

Významnou chatovou oblastí je i CHO **VY 10** (Jihlava - jihlavská), která se nachází v údolí Jihlavy u města Jihlavy. Chataři zde obyvatelé centra Horácka. Rekreační chataření proniká až k západnímu a severnímu okraji města.

Neurčité vymezení má CHO **VY 11** (Povodí horní Rokytne a Želetavky), ohrazená na severu a východě jihlavskou CHO. Rekreačních chat je zde málo.

Pokračující údolí Jihlavy od Bransouze přes Třebíč po hráz nádrže Dalešice vytváří CH **VY 12** (Jihlava - třebíčská). Na jihovýchodě této CHO se již dávno plánovala přehradní nádrž a rekreační chaty zde nebyly povolovány.

4.2.10. Chatové oblasti převážně v Karlovarském kraji

Karlovarský kraj je rozlohou malý a tak jsme zde vymezili pouze deset CHO. Pouze na jihu kraje CHO nerespektují krajskou hranici. Největší co do plochy je CHO KV 10 (Tepelská vrchovina – žlutická), s 597 km². Naopak nejmenší chatová oblast je vymezena v okolí Chebu CHO KV 4, s 183 km². CHO KV 10 a CHO KV 8 výrazně zasahují do Plzeňského kraje. Opačně z Plzeňského kraje do Karlovarského zasahuje CHO PL 1 Tepelská vrchovina - jihozápad .

CHO **KV 1** (Smrčiny) je vymezena Ašským výběžkem a okrajem Chebské pánve. Šlo o území, které za socialismu leželo na rozhraní dvou vojensko-politických bloků, proto zde nebyly rekreační chaty příliš trpěny.

CHO **KV 2** (Povodí Plesné) jsme nepřiliš přesně vymezili povodím Plesné. Jde o nejzápadnější část Krušných hor s částí Sokolovské pánve. Rekreačních chat je zde minimum, ale podél hranic se nacházejí chalupy.

O něco více členitější je další část Krušnohoří Sokolovsko-Karlovarské (CHO **KV 3**), které je zde protkáno hlubšími údolími říček (Svatava, Rotava, Rolava, Bystřice a Skřiván) s poměrně značným počtem rekreačních chat. Jde však o velkou CHO, takže hustota chat zde je střední.

Charakter CHO **KV 4** Přehradní nádrž Skalka, Jesenice a Chebská pánev, určuje ji zarovnaný povrch Chebské pánve a výskyt dvou chatařských přehradních nádrží – Skalky a Jesenice s výrazným soustředěním rekreačních chat.

Sokolovská Ohře (CHO **KV 5**) je vymezena pásmem mezi Kynšperkem nad Ohří a Karlovými Vary a vytváří velmi pěkné zaklesnuté údolí s meandry. V nejcennějších partiích tohoto údolí se nacházejí také rekreační chaty.

Údolní pás Ohře pokračuje CHO **KV 6** (Ohře pod Doupovskými horami). Jde opět o krajinářské cenné údolí, na mnoha místech obsazené rekreačními chatami. Rekreačních chat by tu bylo jistě více, pokud by nebyla jejich výstavba omezovaná Doupovským vojenským prostorem. Tato chatová oblast končí na hrázi Nechranické přehrady v Ústeckém kraji.

Chatová oblast bez chat je CHO **KV 7** – Doupovský vojenský prostor.

Část příhraničního pásu Českého lesa je CHO **KV 8** (Český les – sever). Je to zalesněná nižší hornatina, kde z důvodu ostrahy státní hranice socialistického Československa nemohli být stavěny rekreační chaty.

Vylidněným územím je CHO **KV 9** – Slavkovský les. Chataři sem pronikli pouze z blízkého Sokolova a Karlových Varů. Jihovýchodní okraj této CHO není ostrý.

CHO **KV 10** (Tepelská vrchovina - žlutická) leží v severovýchodní části Tepelské vrchoviny. Rekreačních chat zde mnoho není, ale chalup ano. Hranice této CHO jsou vymezeny přibližně.

4.2.11. Chatové oblasti převážně v Olomouckém kraji

Chatových oblastí, zde ležících jsme vymezili celkem dvanáct. Největší rozlohu má CHO **OL 9** (Haná - západ), se 702 km². Nejmenší je CHO **OL 11** (Libavský vojenský prostor), s 239 km². Rozhraní Olomouckého kraje na západě jsme již specifikovali, na jihozápadě chatové oblasti dobře vykrývají krajské hranice. Na jihovýchodě přesahují olomoucké CHO na Zlínsko. Krajská hranice Olomouckého a Moravskoslezského kraje je prakticky shodná s hranicemi příslušných CHO.

CHO **OL 1** (Kralický Sněžník a Rychlebské hory) je vymezena hranicí východní částí Kladského výběžku. Jde o hornatinu. Rekreačních chat zde mnoho není a pokud ano, leží často v lyžařských areálech.

Na Javornicko a Osoblažsko zasahuje Slezská nížina – CHO **OL 2**. Rekreačních chat v této odlehle a zemědělské oblasti mnoho není. Jde o jedinou CHO, která se skládá ze dvou částí.

Hornatina západní části Hrubého Jeseníku CHO **OL 3** (Hrubý Jeseník - západ) hostí chataře pouze v několika areálech zimních sportů.

CHO **OL 4** (Povodí horní Moravy - po Zábřeh) zahrnuje Šumperské, Jesenické podhůří s údolími Moravy a Desné. Rekreačních chat zde kupodivu mnoho není.

CHO **OL 5** (Zábřežská vrchovina) leží západně od údolí Mohelnické Moravy. Jde o vrchovinu přesahující do Pardubického kraje.

CHO **OL 6** (Morava - litovelská) je pás Moravy mezi Záhřebem a Olomoucí. Morava zde protéká zarovnaným povrchem s lužními lesy a často se zde vylévá, proto je tu rekreačních chat málo.

Také na Uničovsku CHO **OL 7** (Povodí Huzovky – Uničovsko) je málo rekreačních chat. Jde převážně o otevřenou zemědělskou krajinu. Prostějov má své chatařské zázemí u Plumkovské přehrady a podél říčky Romže (CHO **OL 8**), které si vytváří hluboké zalesněné údolí. Prostějovští a Olomoučští obyvatelé si zde vystavěli více než 2 500 rekreačních chat.

Olomoucká Haná (CHO **OL 9**) západně a jižně od Hanácké metropole. Jde především o úrodný zemědělský kraj. Rekreačních chat je zde pomálu.

Olomoucká aglomerace se obtížně vymezuje, neboť její další potenciální jádra – Šternberk, Přerov a Prostějov jsou od Olomouce poměrně vzdálena. CHO **OL 10** jsme vymezili bez Prostějovska. Obyvatelé Olomouce rekreačně chataří především východně od města v zalesněném údolí Bystřice. Celkem jsme zde napočítali okolo 2700 rekreačních chat a jsou zde další rekreačních chaty spojené se zahrádkařením.

Libavský vojenský prostor (CHO **OL 11**) je chatovou oblastí bez rekreačních chat. Ty se zde dodnes nemohou stavět. Orograficky se jedná o členité území vrchoviny Oderských vrchů.

Povodí dolní Bečvy - povodí Moštěnky (CHO **OL 12**) je vymezeno poněkud neurčitě, jako zbytkový prostor kolem sousedních CHO. Jde o území rázu pahorkatiny.

4.2.12. Chatové oblasti převážně v Moravskoslezském kraji

Vymezili jsme zde celkem třináct CHO. Největší z nich CHO **MS 2** (Rozhraní Nízkeho a Hrubého Jeseníku) měří 673 km², nejmenší CHO **MS 5** (Opavská vrchovina) pouze 200 km². Rozhraní s chatovými oblastmi, ležícími převážně v sousedních krajích jsme popsali dříve. Výjimkou je rozhraní mezi krajem Moravskoslezským a Zlínským. Tam jsme vymezili CHO **ZL 2**, které svou polovinou (Frenštátskou) zasahuje také do Moravskoslezského kraje.

CHO **MS 1** (Hrubý Jeseník - východ) vytváří východní část pohoří Hrubého Jeseníku. Jde o oblast východního okolí Pradědu, Medvědího vrchu a Zlatohorské

vrchoviny. Rekreačních chat je zde značné množství, stejně tak chalup. Obojí navazují na zástavbu sídel.

CHO MS 2 (Rozhraní Nízkého a Hrubého Jeseníku) je vymezena jako přechodné území mezi Hrubým a Nízkým Jeseníkem, zahrnující okolí měst Rýmařova, Bruntálu, Krnova a Moravského Berouna. Rekreačních chat je tu kolem 500 a jsou spojené se zahrádkařením.

CHO MS 3 (Nízký Jeseník - severozápad) je malou CHO. Má chatové osady především v jižní CHO v návaznosti na **CHO MS 4**. Jde o vrchovinu, ohraničenou údolími Opavy a Moravice.

Údolí Opavy v úseku Krnov – Ostrava zde prochází okrajem Slezské nížiny. Jde o zarovnaný povrch ohrožený povodněmi. Rekreačních chat je zde proto málo a větší chatové osady jsou až těsně před Ostravou, takže **CHO MS 5** (Opavská vrchovina) je malou chatovou oblastí v úrodné zemědělské krajině pahorkatiny na Hlučínsku. Ačkoliv jde o území, navazující na Ostravu, nejsou zde žádné rekreační chaty..

CHO MS 6 je vymezena jako město Ostrava (s městem Bohumín), které je velice rozvolněné. Mezi jednotlivými částmi Ostravy jsou často nezastavěné oblasti lesíků, odvalů i vodních ploch. Několik desítek rekreačních chat lze nalézt na severozápadě, v oblasti Martinova.

CHO MS 7 (Ostravská aglomerace - jihovýchod) je vymezena jako východní část Ostravské aglomerace zahrnující města jako je Orlová, Karviná, Havířov, Český Těšín, Třinec a Frýdek-Místek. Rekreační chaty tu prakticky nejsou, ovšem s výjimkou pobřeží Žermanické a Těrlické přehradní nádrže.

CHO MS 8 (Moravice - střední a dolní) je vymezena jako hluboké údolí klikatící se Moravice v Nízkém Jeseníku. Jde o významné rekreační území Opavy a Ostravy s množstvím rekreačních chat a dalších zařízení rekreace. Vodní nádrže Slezská Harta a Kružberk nedávno zatopily severozápadní část CHO s několika desítkami rekreačních chat.

CHO MS 9 (Nízký Jeseník - jihovýchod) je pokračováním **CHO MS 3** (Nízký Jeseník - severozápad) jihovýchodně od údolí Moravice a severně od údolí Opavy a jihozápadně a jihovýchodně od údolí Odry.

Podél Odry je rekreačních chat málo, jak o tom svědčí údaje o **CHO MS 10** (Odra). To můžeme zdůvodnit soustředěním zemědělské a rybníkářské činnosti v území s malým množstvím zeleně, které je kupodivu chráněno jako CHKO. Předpokládala se

zde výstavba kanálu Dunaj – Odra. Rekreační chaty jsou až za ohybem roku Odry, nad městečkem Odry.

CHO **MS 11** (Beskydské podhůří) jsme vymezili jako Beskydské podhůří mezi údolím Odry a ostrým přechodem Beskyd. Jde o pahorkatinu v zázemí měst Nový Jičín, Kopřivnice. Rekreačních chat je zde překvapivě málo. Zdejší obyvatelé chataři v nedalekých Beskydech.

CHO **MS 12** (Beskydy - centrální) je vymezena jako centrální Beskydy, zahrnující hornatinu Beskyd s údolími horní Ostravice, Morávky, Mohelnicí a Magurky. Právě podél těchto toků je soustředěno obrovské množství rekreačních chat (asi 5500). Přičemž jižní horská část CHO má jen rekreačních chat minimum.

Jablunkovsko – CHO **MS 13** (Beskydy - jablunkovské) již nemá tolik rekreačních chat jako sousední část Beskyd, ale i tato CHO, s 2000 rekreačních chat, je významnou chatovou oblastí kam směřují především obyvatelé Havířova, Českého Těšína a Trince.

4.2.13 .Chatové oblasti převážně v Jihomoravském kraji

V prostoru, přibližně shodujícím se s Jihomoravským krajem jsme vymezili celkem osmnáct chatových oblastí, plošně nejrozsáhlejší je CHO JM 15 (Přehradní nádrž Nové Mlýny a dolní Dyje), která měří 652 km². Nejmenší CHO JM 4 (Přehradní nádrž Brněnská přehrada a okolí) má pouze 174 km². Rozhraní s krajem Vysočina jsme již popisovali, stejně tak rozhraní s krajem Pardubickým a Olomouckým. Na rozhraní se Zlínským krajem dochází k přesahům především v Pomoraví a Bílých Karpát, kam zasahují svým působením CHO ZL 7 a CHO ZL 11.

CHO **ZL 1** (Nedvědícká vrchovina) je vrchovinou vymezenou mezi údolími Svatky a Svitavy. Rekreačních chat je zde střední počet a jsou rovnoměrně rozloženy.

Podél Svitavy (CHO **ZL 2**) se překvapivě rekreační chaty nenacházejí (spodní část toku spadá do JM 6).

Severní část Dražanské vrchoviny jsme vymezili jako **ZL 3** (Dražanská vrchovina – sever). Je to spíše území chalupářské než chatařské.

Dlouho jsme váhali, zda okolí Brněnské přehrady propojit s Brnem. Nakonec jsme oba prostory oddělili a vytvořili **JM 4** (Přehradní nádrž Brněnská přehrada a okolí). V okolí přehrady není chataření propojené se zahrádkařením, jak je tomu většinou na území Brna.

Na území města Brna s přesahem ke Kuřimě, Šlapanicím, Modřicím a Střelcům jsme vymezili CHO **JM 5** – město Brno. Jde o pozoruhodné území z hlediska chataření v České republice. Jsou zde rozsáhlé osady chat, často spjaté se zahrádkařením. Sčítání 1991 zde zaznamenalo 6 382 chat a my jsme zde modelem dopočítali další 3 000 chat, spojených se zahrádkařením.

CHO **JM 6** (Moravský kras) jsme vymezili zhruba v souladu s vymezením CHKO Moravský kras. Rekreační chaty se zde nacházejí v několika soustředěních – na jihu, na západě v údolí Svitavy a na katastru Jedovnice. Je zde 3 000 rekreačních chat.

Východní část Dražanské vrchoviny jsme vymezili jako CHO **JM 7** - Dražanská vrchovina – východ. Rekreační chaty jsou tu v údolí potoka Rakovec. V severní části je menší výcvikový vojenský prostor (VVP Březina), který je bez chat.

CHO **JM 8** je Bobravskou vrchovinou námi vymezenou jako prostor mezi údolím Oslavy a Svratky, i když jde o bezprostřední zázemí Brna. Rekreačních chat je zde málo.

CHO **JM 9** Vyškovská brána je zarovnaným povrchem s městy Slavkov u Brna, Bučovice a Vyškov. Jde o bezlesé zemědělské území, kde chaty neměly jak vzniknout – je zde pouze 27 rekreačních chat.

Pod údolím Jihlavy se nachází povodí Rokytne (**JM 10**). Jde o zemědělské území, které je výrazně rozčleněno údolím říčky Rokytne. Rekreačních chat je zde málo.

CHO **JM 11** je součástí Dyjsko – Svrateckého údolí v prostoru soutoku řek Oslavy, Svratky a Jihlavy. Jde o odlesněnou zemědělskou krajinu, s malým počtem rekreačních chat.

CHO **JM12** (Žďánický les) lze ztotožnit s pahorkatinou Žďánického lesa. Ta je silně zalesněna listnatými lesy. Rekreačních chat je zde kupodivu málo.

V mnohem větší vzdálenosti od Brna leží CHO **JM 13** - Přehradní nádrž Vranov a okolí, vymezená širším okolím Vranova. I přes větší vzdálenost od Brna zde chataři vystavěli téměř 3 000 rekreačních chat.

CHO **JM 14** je vymezena jako povodí Jevišovky, které je poměrně dlouhé a úzké. Jde o území zemědělské krajiny, kde se větší lesní celky objevují až západně v oblasti Jevišovické pahorkatiny, kde je také množství rekreačních chat.

Zcela je to jinak u přehradních nádrží Nové Mlýny (CHO **JM 15**) a dolní Dyje. Jde o nové nádrže, ležící v zemědělské krajině málo zalesněné. Rekreačních chat je tu málo.

CHO JM 16 Povodí Kyjovky jsme vymezili jižně od Ždánického lesa. Jde o mírně zvlněnou zemědělskou krajinu s vinohrady, s minimem rekreačních chat (jsou zde ale chaty spojené s vinařstvím a sadařstvím).

CHO JM 17 je vymezena jako Znojemská Dyje od údolí Dyje pod Vranovskou přehradní nádrží po začátek přehradní nádrže Nové Mlýny I. Rekreačních chat je zde velmi málo, také proto že se jednalo o pohraniční území s Rakouskem.

CHO JM 18 (Morava – hodonínská) je malou chatovou oblastí pravobřežní Moravy a dolní Kyjovky pod Hodonínem. Nebyla zde sečtena žádná rekreační chata ve Sčítání 1991, ale podle našich výzkumů na Hodonínsku jsou zde velmi časté zahrádkářské a vinařské chaty.

4.3. Metodika tvorby map

Při tvorbě map jsem nejprve vytvořené chatové oblast seskupila do jedné mapy. Na základě vytvořené mapy, která se stala podkladem pro digitalizaci, jsem vytvořila základní mapu na realizaci ostatních map obsažených v této diplomové práci.

Nejprve jsem georeferencovala podkladovou mapu do systému S-JTSK Krovak East North. Po této fázi již nastala vektorizace jednotlivých částí. Po vektorizaci jsem musela vytvořit atributovou tabulku. Na základě označení polygonů jsem přiřadila jednotlivé, vytvořené kódy a názvy chatových oblastí k jednotlivým polygonům.

Dále, po již vytvořené základní vrstvě, jsem přistoupila k tvorbě tabulek s daty, s kterými se později pracuje. Pro lepší orientaci jsem pro každou mapu vytvářela samostatnou tabulku.

Z takto připravených podkladů a tabulek jsem pak tvořila mapy. Na první mapu (Chatové oblasti ČR – lokalizace) byla zapotřebí pouze vytvořená vrstva s atributovou tabulkou, kde jsou zaneseny názvy a kódy jednotlivých chatových oblastí. Ostatní mapy pak vycházely z dat zanesených do tabulek, které byly vytvořeny ve speciálním typu souboru DBF 4 (dBASE IV), jež podporuje ArcGIS. Pro každou mapu jsem použila jiný typ rastru a metodu zpracování dat. Pro mapy hustot (viz mapa 3 a mapa 5) jsem zvolila metodu kartogramu a pro počty rekreačních chat (viz mapa 2 a mapa 3) metodu kartodiagramu.

Takto vytvořená mapová díla jsem doplnila o základní kompoziční (název, legenda, měřítko) a nadstavbové prvky, které musí obsahovat každý mapový list.

5. ROZMÍSTĚNÍ A HUSTOTA REKREAČNÍCH CHAT A REKREAČNÍCH DOMKŮ V CHATOVÝCH OBLASTÍ ČESKÉ REPUBLIKY NA ZÁKLADĚ SČÍTÁNÍ 1991

5.1 Rozmístění rekreačních objektů v roce 1991

Jižní a především jihovýchodní zázemí Prahy je již od 20. a 30. let 20. století nejvýznamnějším chatovým územím v České republice. Chatová oblast ST 23 (Sázava – dolní) má nejvíce chat v České republice – 12 840 CHA_{s91} . Chataření se zde odehrává v hlubokém a středně širokém údolí dolní Sázavy. Prakticky nepřetržité řetězce chat se zde prolínají s domy i chalupami a začíná se zde již také projevovat suburbanizace, částečně také přeměnou chat na trvalá obydlí.

V těsném závěsu je, z hlediska počtu CHA_{s91} , chatová oblast ST 16 (Okolí Prahy – jihovýchodní, nad Sázavou) s 11 969 CHA_{s91} . Pražané zde chataří v údolích drobných potoků na okraji lesních celků. Také zde se uplatňuje suburbanizace a to ještě významněji. Oproti

CHO ST 23 je zde více chat spojených se zahrádkařením, které nesledujeme. Protože je ovšem chatová oblast ST 16 rozsáhlejší než chatová oblast ST 23, hustota chat zde vychází nižší, stejně tak jako je nižší počet CHA_{s91} .

S odstupem pak následuje sousední chatová oblast ST 22 (Vltava nad Prahou), která má 8 397 CHA_{s91} . Chataří se zde v údolí Vltavy a to již od 20. let 20. století. Katastry Hradištska, Hvězdonic nebo Davle jsou hustě pokryty chatami. Tato malá chatová oblast má nejvyšší hustotu CHA_{s91} na km^2 v České republice. V pražském zázemí jsou pak ještě další velká soustředění chat podél Berounky, Kocáby a Loděnice (vše jihozápadně od Prahy).

Chatová oblast JM 5 (Město Brno) má 6 382 CHA_{s91} , v tomto údaji jsou i některé chaty spojené se zahrádkařením (jde o výjimku v rámci České republiky) a navíc jsou zde i další zahrádkářské, zahrádkářsko-rekreační a jiné chaty. Chataření se zde odehrává v okrajových čtvrtích Brna. Větší počet rekreačních chat je i v sousedních chatových oblastech JM 4 (Přehradní nádrž Brněnská přehrada a okolí) a JM 6 (Moravský kras).

V chatové oblasti ST 15 (Berounka – dolní) je 6 024 CHA_{s91} , zde jsou na rozdíl od chatových oblastí ST 22 a ST 23 chaty luxusnější, napojené na zástavbu Černošic, Dobřichovic, Řevnic a dalších zdejších sídel.

Celkem 5 419 CHA_{s91} leží v chatové oblasti MS 12 (Beskydy – centrální). Chataří zde Ostravští a další severomoravští chataři. Jde o poměrně plošně velkou chatovou

oblast a tak hustota nevychází nejvyšší (9,78), ale ve skutečnosti jsou zde chaty koncentrovány do malých odlesněných prostorů Morávky, Krásné a především Ostravice.

Více než 4 000 CHA_{s91} je již pouze v chatové oblasti ST 21 (Povodí Kocáby), která má 4 657 CHA_{s91}. Jde o starou chatařskou oblast spojenou s údolím Kocáby, se soustředěním rekreačních chat především na jejím dolním toku.

V intervalu 3 000 až 3 999 chat se nachází sedm chatových oblastí. Celkem 3 649 CHA_{s91} se nachází v chatové oblasti ST 9 (Labe – čelákovické). Chataři se zde především v lužních lesích podél Labe a v lesích v okolí Kerska. Jde o jedinou významnější chatovou oblast v severní části pražského zázemí.

Na Plzeňsku je nejvíce chat u přehradní nádrže Hracholusky. Zdejší chatová oblast PL 5 (Mže – dolní, s přehradní nádrží Hracholusky) zahrnuje 3 485 CHA_{s91} a vytváří tak nejvýznamnější chatařský výběžek vybíhající z Plzně podél zdejších řek.

Více než 3 000 CHA_{s91} mají také dvě chatové oblasti západního zázemí Prahy. V chatové oblasti ST 14 (Berounka – křivoklátská) je 3 442 CHA_{s91} a v chatové oblasti ST 11 (Loděnice) je 3 338 CHA_{s91}. Pražští chataři sem pronikli především ve 40., 50. a 60. letech 20. století. V těchto chatových oblastech jsou již údolní prostory chatami pokryty nespojitě. Nejvíce chat se zde nachází u Hejskova, Žloutkovic a Zbečna, podél Loděnice, především u Malých Kišic.

Celkem 3 202 CHA_{s91} lze nalézt u Brněnské přehrady v chatové oblasti JM 4 (Přehradní nádrž Brněnská přehrada a okolí). Jde o malou chatovou oblast s chatami soustředěnými především u Rozdrojovic, Rakovce a Kníniček, na pobřeží přehrady i v okolních lesích.

Pozoruhodnou chatovou oblastí je KV 4 (Přehradní nádrž Skalka, Jesenice a Chebská pánev) s 3 200 CHA_{s91} soustředěnými v okolí zmíněných přehradních nádrží. Chataři zde především obyvatelé Chebu a dalších menších měst v okolí.

Druhá Beskydská chatová oblast, ZL 2 (Beskydy – rožnovsko-frenštátské) má 3 163 CHA_{s91} a chataři zde obyvatelé Valaška i Frenštátska, ovšem mimo vlastní hřeben Krátká – Kněhyně v Moravskoslezských Beskydách.

Ve skupině chatových oblastí s 2 000 až 2 999 CHA_{s91} je třináct chatových oblastí. Chatová oblast JM 6 (Moravský kras) navazuje na chatařské chatové oblasti JM 4 a JM 5. Je zde 2 995 CHA_{s91} ostrůvkovitě uspořádaných.

Vynikající přírodní podmínky k chataření má Vranovská přehrada na Dyji, tedy chatová oblast JM 13 (Přehradní nádrž Vranov a okolí). V této chatové oblasti je 2 714 CHA_{s91}. Vzdálenost z Brna je již velká, přesto zde chataří především obyvatelé Brna.

Olomoucko, chatová oblast OL 10 (Agglomerace Olomouc-Přerov-Šternberk) se chatařsky obtížně vymezovala. Nejvíce chat se zde nachází východně od Olomouce v údolí Bystřice. Celkem je v chatové oblasti OL 10 2699 CHA_{s91}.

Jižní výběžek Pražského chatařského zázemí pokračuje do údolí Vltavy podél přehradní nádrže Slapy a přehradní nádrže Kamýk. Chataří se zde od 60. let 20. století v několika „ostrovech“, například Slapy, Živohošť, Žebrákov.

V Hradecko-Pardubické aglomeraci PA 1 (Agglomerace Hradecko-Pardubická) se chataří v různých prostředích. Je zde celkem vykazováno 2 587 CHA_{s91}.

Jediným horským chatařským územím s velkým počtem chat je chatová oblast KV 3 (Krušné hory – Sokolovsko-Karlovarské) s 2 554 CHA_{s91}. Chataří se zde v několika úsecích toků, které stékají z Krušných hor. Chataří zde obyvatelé Karlových Varů, Sokolova, Chodova a dalších měst.

Prostějov má svůj chatařský areál především u přehradní nádrže Plumlov. Chaty jsou zde však i na středním toku Romže. Jedná se o chatovou oblast OL 8 (Přehradní nádrž Plumlov a povodí Romže) s 2 547 CHA_{s91}.

Hostýnské vrchy jsou pokryty lesy a malými osadami. V otevřených prostorech a u malých přehradních nádrží se nacházejí rekreační chaty obyvatel Vsetína, Zlína a dalších měst. Jedná se o chatovou oblast ZL 4 (Hostýnské vrchy) s 2 506 CHA_{s91}.

Dalším chatařským výběžkem Plzně je údolí Radbuzy a Úhlavy s 2 364 CHA_{s91}. Jedná se o chatovou oblast PL 15 (Úhlava – dolní a Radbuza – dolní) a také o blízké údolí Úslavy, tj. chatová oblast PL 19 (Úslava) s 2 058 CHA_{s91}.

Především podél přehradních nádrží Seč a Křižanovice na Chrudimce chataří obyvatelé Pardubic a Chrudimi. Ve zdejší chatové oblasti PA 6 (Chrudimka) jsme napočítali celkem - 2 258 CHA_{s91}.

Přehradní nádrž Lipno je plošně nejrozsáhlejší nádrž v České republice. Chataření zde zaznamenalo boom především v 70. letech 20. století. Chaty jsou zde v několika velkých seskupeních na levém břehu přehradní nádrže. Chatová oblast JC 25 (Přehradní nádrž Lipno) obsahuje 2 198 CHA_{s91}.

Chatová oblast JC 2 (Přehradní nádrž Orlický) ležící převážně v Jihočeském kraji, je také plošně rozsáhlá. Především v 70. letech 20. století si zde začali stavět chaty pražští a také písečtí, příbramští a další chataři. Je zde 2 058 CHA_{s91}.

Chatových oblastí s 1 000 až 1 999 CHA_{s91} je třicet. V Ústeckém kraji patří do tohoto intervalu chatové oblasti US 3, US 4 a US 6, v Libereckém kraji pak chatové oblasti LB 2 a LB 8. Také chatové oblasti ST 7, ST 12 a ST 24 ve Středočeském kraji mají kvantitu CHA_{s91} v tomto intervalu. V Královéhradeckém kraji se významně chataří v HK 4 a HK 12, v Pardubickém kraji pak v PA 3 a PA 5. V Plzeňském kraji se chataří ve vysoké míře také podél Berounky v chatových oblastech PL 8 a PL 10. V Jihočeském kraji jsou v tomto intervalu chatové oblasti podél Nežárky a Lužnice, tedy chatové oblasti JC 7, JC 9 a JC 11 a chatové oblasti na jihu a východě od Českých Budějovic – JC 16 a JC 20. V kraji Vysočina je rekreačních chat značné množství a jsou rozprostřeny do mnoha chatových oblastí. V tomto intervalu například do chatových oblastí VY 2, VY 4, VY 6, VY 7, VY 9 a VY 10. V Jihomoravském a Karlovarském kraji nemá žádná chatová oblast 1 000 až 1 999 CHA_{s91} . Ve Zlínském kraji mají tento počet CHA_{s91} chatové oblasti ZL 1 a ZL 11. V Moravskoslezském kraji pak pouze chatová oblast MS 8.

V ostatních chatových oblastech je méně než 1 000 CHA_{s91} – viz. Tabulka 2. Oficiálně bez chat byly a jsou vojenské výcvikové prostory LB 9, KV 7, ST 20, OL 11 a JC 22, a vedle nich také chatové oblasti US 9, JC 28 a JM 18. Pouze dvě chaty jsou v chatové oblasti MS 5 a devět chat pak v chatové oblasti HK 5.

5.2. Hustota rekreačních chat a rekreačních domků

Mapa hustot CHA_{s91} je lépe vypovídající než předchozí mapa vzhledem k vztažení CHA_{s91} k jednotkové ploše. Náznorně se nám zde rýsuje prostor v jižním a jihovýchodním zázemí Prahy, vykazující vysoké hustoty těchto chat. Více než třicet CHA_{s91} na km^2 se nachází v chatové oblasti ST 22 (Vltava nad Prahou) – 57,24 CHA_{s91} na km^2 , dále pak v chatové oblasti ST 23 (Sázava – dolní) – 43,28 CHA_{s91} na km^2 a ST 15 (Berounka – dolní) – 30,05 CHA_{s91} na km^2 . Počet chat zde zdaleka přesahuje počet domů. Chataři zde tvoří nejpočetnější populace v letním období roku. Chataření zde také přináší řadu problémů (ekologických a sociálních) a také ovlivňuje život místních lidí.

Nižších hodnot hustot (15 až 29,9 CHA_{s91} na km^2) je dosahováno v navazujících chatových oblastech, ST 16 (Okolí Prahy – jihovýchodní, nad Sázavou) – 23,92 CHA_{s91} na km^2 , ST 21 (Povodí Kocáby) – 16,42 CHA_{s91} na km^2 a v chatové oblasti ST 14 (Berounka – křivoklátská) – 16,12 CHA_{s91} na km^2 . Do intervalu (15 až 29,9 CHA_{s91} na km^2) se však dostaly i mimopražské chatové oblasti, JM 4 (Přehradní nádrž Brněnská

přehrada a okolí) – 18,36 CHA_{91} na km^2 , KV 4 (Přehradní nádrž Skalka, Jesenice a Chebská pánev) – 17,53 CHA_{91} na km^2 , JM 5 (Město Brno) – 17,4 CHA_{91} na km^2 a PL 5 (Mže – dolní, s přehradní nádrží Hracholusky) – 16,2 CHA_{91} na km^2 .

Mezi 7 až 14,99 CHA_{91} na km^2 se nacházejí další chatové oblasti v zázemí Prahy – ST 9, ST 11 a ST 26. Podobně také další chatové oblasti v zázemí Plzně – PL 15 a PL 19, dále v okolí Českých Budějovic – JC 20 a JC 25. Do tohoto intervalu hustoty CHA_{91} na km^2 patří také chatové oblasti v Ústeckém kraji – US 6, Pardubickém kraji – PA 8, v Jihomoravském kraji – JM 6 a JM 13, ale i chatové oblasti ve Zlínském – ZL 2 a Moravskoslezském kraji – MS 12. Výše uvedené chatové oblasti představují areály nejvýznamnějších koncentrací chat v České republice (CHA_{91} na km^2).

Chatové oblasti s nízkou hustotou CHA_{91} na km^2 plošně převažují. Nacházejí se v oblastech s intenzivním zemědělstvím, v horských oblastech (s výjimkou Beskyd a části Krušných hor) a v územích vzdálených od větších měst. Tyto chatové oblasti převažují v území Českého lesa a Šumavy a jejich podhůří, na rozhraní severních a středních Čech, v celém Libereckém, Hradeckém i Pardubickém kraji, na většině území Českomoravské vrchoviny, Jesenicka, Ostravska a v moravských Úvalech. V některých z těchto jmenovaných chatových oblastí se však chataří více, ovšem jde o chataření spojené se zahrádkařením.

6. ZÁVĚR

Cíle uvedené v úvodu DP se podařilo naplnit. Největší rozsah práce byl spojen s připisováním údajů o počtu CHA_{S91} z Lexikonu, Kolektiv (1994) do map 1 : 200 000. Této činnosti jsme se věnovali několik měsíců. Vymezování chatových oblastí bylo časově méně náročné, ale vyžadovalo značné zkušenosti a znalosti regionalizace České republiky. Vymezování chatových oblastí jsme během času několikrát upravovali a ještě vícekrát upravovali názvy chatových oblastí do podoby v tabulce 1 a tabulce 2.

V kapitole 5 jsme vyhodnotili rozmístění a hustotu CHA_{S91} podle chatových oblastí České republiky. V textu jsou uvedeny pouze některé charakteristiky rozmístění a hustoty. Vedle textu jsou výsledky těchto analýz vyjádřeny v tabulkách a zvláště pak v mapách 1 až 3. Plánovali jsme také provést ještě jemnější analýzu rozmístění chat podle typu prostředí, tak jak je to naznačeno ve sloupcích tab 2. Vzhledem k nejasnostem metodiky (velká většina CHA_{S91} se nachází u vodních toků a nádrží, ovšem často drobného charakteru) jsme k popisu této analýzy již nepřistoupili.

Kolega M. Plucha ve své souběžně zpracovávané DP sledoval navíc i rozmístění nesčítaných chat spojených se zahrádkařením. Mapy pro jeho diplomovou práci jsem technicky zajišťovala já, a proto jsem jako doplněk do své DP zařadila navíc mapu č. 4 a mapu č.5.

Hypotézy, uvedené v DP se víceméně potvrdili. Chatové oblasti byly vymezeny mimo jiné tak, aby v mapě ČR zvýraznily nerovnoměrnost územního rozložení chat. Protože jsme v analýzách nepoužívali administrativních jednotek (kraje, okresy, obce, katastry), ale naše chatové oblasti, je dobře vidět jak se chaty často soustřeďují na rozhraní okresů, obcí a krajů (viz hypotéza č. 2). Také naše předpoklady o obecném rozmístění chat v území ČR (hypotéza č. 3) se potvrdila. Na jižním a jihovýchodním zázemím Prahy se skutečně nachází největší počet rekreačních chat v České republice (hypotéza č. 4) Hypotézu č. 5 potvrdil ve své DP M. Plucha (2006)

7. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- BERAN, L., JELÍNEK, R., KONFIŠTOVÁ, B., MULLER, J., 2001.** Autoatlas Česká republika 1 : 100 000. Geodézie ČS a. s. Kartografické nakladatelství Praha, 232 s.
- BIČÍK, I., 2001.** Postavení, změny a perspektivy druhého bydlení v Česku. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 25-41.
- BIČÍK, I. a kol., 2001.** Druhé bydlení v Česku. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 167 s.
- DEMEK, J., 1987.** Hory a nížiny: zeměpisný lexikon ČSR. Academia, Praha, 584 s.
- FIALOVÁ, D., 2000a.** Druhé bydlení – nedílná součást našeho venkova. Geografické rozhledy, 9 (4): 92-93.
- FIALOVÁ, D., 2001a.** Informační základna o územním rozložení objektů individuální rekreace v Česku. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 19-24.
- FIALOVÁ, D., 2001b.** Typologie rekreačních lokalit. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 91-101.
- FIALOVÁ, D., 2001c.** Druhé bydlení a jeho vztah k periferním oblastem. Geografie – Sborník ČGS, 106 (1): 36-47.
- FIALOVÁ, D., 2004a.** Okolnosti podmiňující vznik druhého bydlení v Česku. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol.: „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 38-48.
- GARDAVSKÝ, V., 1975.** Geografie individuální víkendové rekreace v ČSR. Acta Universitatis Carolinae – Geographica, No.10., s. 123-128.
- HURIKÁN, B., 1990.** Dějiny trampingu. Novinář, Praha, 252 s.
- KOLÁŘ, O., 1982.** Objekty individuální rekreace. Chatař, 1982 (1): 24 + obálka.
- KOLEKTIV, 1965.** Československý vojenský atlas. Praha. MNO ČSSR, ČSAV a Naše vojsko, 376 s.
- KOLEKTIV, 1994.** Statistický lexikon obcí České republiky 1991.

- KOLEKTIV, 2005.** Statistický lexikon obcí České republiky 2001. Ottovo nakladatelství, Praha, 1358 s.
- KUBEŠ, J., 2004b.** Prvky územní struktury chataření a jejich typologie. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol.: „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 184-200.
- KUBEŠ, J., 2005.** České chataření a jeho typologická rozmanitost. Katedra geografie, Jihočeská univerzita, Pedagogická fakulta, České Budějovice.
- KUČERA, M., 1992a.** Rekreační objekty v České republice. Statistika, 31 (8-9): 337-347.
- KUČERA, M., 1992b.** Sčítání lidu, domů a bytů. Část 23 – Hlavní směry dojížděky do objektů individuální rekreace. Zprávy a rozborů ČSÚ, Český statistický úřad, Praha, 35 s. + přílohy.
- KUČERA, M., 2001.** Soupis objektů individuální rekreace při Sčítání lidu, domů a bytů 1991: geneze, průběh, výsledky. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 11-18.
- MARIOT, P., 1976.** Objekty individualnej rekreacie na Slovensku. Geografický časopis, 28 (1): 3-12.
- NOVÁKOVÁ, J., 1992.** Objekty individuální rekreace v okrese České Budějovice. Krajská správa Českého statistického úřadu v Českých Budějovicích, 27 s.
- OTRUBOVÁ, E., 1996.** Objekty individuálnej rekreácie na Slovensku v roku 1991. In: Acta Facultatis Rerum Naturalium Universitatis Comenianae, Nr. 39, s. 195-202.
- PROCHÁZKA, P., 2001a.** Pohyb za rekreací v Česku. In: Bičík, I. a kol.: „Druhé bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 55-71.
- VÁGNER, J., 2004c.** Rekreativita obyvatel Česka na příkladu druhého bydlení. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol.: „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 148-161.

- VÁGNER, J., 2004e.** Vznik a vývoj zahrádkových osad na území Česka. In: Wahla, A.: „Geografie a proměny poznání geografické reality“ – sborník z mezinárodní konference, Ostravská univerzita v Ostravě, Přírodovědecká fakulta, s. 231-237.
- VÁGNER, J., FIALOVÁ, D. A KOL., 2004.** Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 321 s.
- VÁGNER, J., FIALOVÁ, D., 2004a.** Prostorové rozmístění druhého bydlení v Česku – základní charakteristiky. In: Vágner, J., Fialová, D. a kol.: „Regionální diferenciace druhého bydlení v Česku“, Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, s. 49-56.
- VYSTOUPIL, J., 1978.** Individuální chatová rekreace obyvatel velkoměsta na příkladu města Brna. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně, 15 (2-3): 43-46.
- VYSTOUPIL, J., 1988.** Rozvoj cestovního ruchu a rekreace v ČSSR a jeho územní organizace. Sborník ČSGS, 93 (3): 210-230.

MAPY:

- Mapy správního rozdělení České republiky, 1: 200 000, Český úřad zeměměřický a katastrální, Praha, 2003
- Základní mapy 1:50 000, Český úřad zeměměřický a katastrální, Praha, 2001

8. SEZNAM PŘÍLOH

PŘÍLOHA 1 :

Tab 1. Vymezení chatových oblastí České republiky

Tab 2. Počet sečtených chat při Sčítání 1991 v chatových oblastech České republiky
(CHAs, sčítány rekreační chaty a domky)

Mapa 1. Chatové oblasti ČR – lokalizace

Mapa 2. Chatové oblasti ČR – počet chat podle Sčítání 1991

Mapa 3. Chatové oblasti ČR – hustota chat podle Sčítání 1991

Mapa 4. Chatové oblasti ČR – odhad počtu chat v roce 2006

Mapa 5. Chatové oblasti ČR – odhad celkové hustoty chat v roce 2006

PŘÍLOHA 2:

CD s elektronickou podobou této práce a dalšími materiály
(umístěno na zadní straně předsádce tištěné podoby)

Práce byla vytvořena v programu pdfFactory Pro 2.51 a CD obsahuje:

textová část vytvořená v Microsoft Office Word

tabulková část v programu Microsoft Office Excel

mapová část vytvořená v programu ArcGis 9.1

základní vrstva chatových oblastí

9. PŘÍLOHY

Tabulka 1. Vymezení chatových oblastí České republiky

1. ÚSTECKÝ KRAJ

- US 1: **Šluknovský výběžek** (Šluknov, Dolní Poustevna, Rumburk, Varnsdorf, Krásná Lípa)
- US 2: **Labské pískovce** (Tisá, Prostřední Žleb, Hřensko, Jetřichovice, Veselé)
- US 3: **Krušné hory - pláně** (Potůčky, Boží Dar, Kovářská, Vejprty, Hora Svatého Šebestiána, Hora Svaté Kateřiny, Fláje, Petrovice)
- US 4: **Krušné hory - Krušnohorský zlom** (Petlery, Místo, Jezeří, Meziboří, Dubí, Telnice)
- US 5: **Konurbace severočeských měst** (Děčín, Jílové, Krupka, Ústí nad Labem, Neštětice, Teplice, Duchcov, Záluží, Bílina, Most, Jirkov, Chomutov)
- US 6: **Labe - průlom Českého Středohoří** (Bechlejovice, Benešov nad Ploučnicí, Dobkovice, Velké Březno, Brná, Libochovany, Lovosice)
- US 7: **České Středohoří - levobřežní** (Stadlice, Kostomlaty pod Milešovkou, Velemín, Třebenice, Libčeves, Klapý, Raná)
- US 8: **České Středohoří - pravobřežní** (Verneřice, Ústěk, Skalice, Ploskovice, Malešov)
- US 9: **Povodí dolní Chomutovky** (Havraň, Počeradý, Březno, Velemyšleves)
- US 10: **Ohře - dolní** (Žatec, Soběsuky, Postoloprty, Louny, Libochovice, Bohušovice nad Ohří)
- US 11: **Labe - roudnické** (Litoměřice, Štětí, Roudnice, Mělník, Tuhaň)
- US 12: **Žatecká pánev a Pětipeská kotlina** (Žabokliky, Radonice, Holedeč, Maštov, Podbořany, Kryry)
- US 13: **Džbán** (Citoliby, Panenský týnec, Deštnice, Srbeč)
- US 14: **Dolnooharská tabule - jihovýchod** (Kostomlaty pod Řípem, Mšené-lázně, Peruc, Velvary, Třebíz)

2. LIBERECKÝ KRAJ

- LB 1: **Frýdlantský výběžek** (Jindřichovice pod Smrkem, Frýdlant, Hrádek nad Nisou)
- LB 2: **Lužické hory** (Kytlice, Česká Kamenice, Cvikov, Kamenický Šenov, Jablonné v Podještědí, Nový Bor)
- LB 3: **Jizerské hory** (Hejnice, Bedřichov, Polubný)
- LB 4: **Ploučnice - horní, s přítoky** (Sloup, Česká Lípa, Mimoň, Stráž pod Ralskem)
- LB 5: **Ještědsko-kozákovský hřbet a Černá Studnice** (Křížany, Český Dub, Hodkovice, Zásada)
- LB 6: **Agglomerace Liberecko-Jablonecká** (Liberec, Jablonec nad Nisou, Tanvald)
- LB 7: **Krkonoše - západní** (Harrachov, Rokytnice nad Jizerou, Vysoké nad Jizerou, Benecko)
- LB 8: **Máchovo jezero a okolí** (Holany, Doksy, Bělá pod Bězdězem)
- LB 9: **Ralský vojenský prostor** (Kuřivody)
- LB 10: **Český ráj** (Železný Brod, Turnov, Hrubá Skála, Rovensko pod Troskami, Branžez, Sobotka, Dolní Bousov, Prachov)
- LB 11: **Podkrkonoší - západní** (Semily, Kozákov, Martinice v Krkonoších, Lomnice nad Popelkou, Nová Paka)

3. KARLOVARSKÝ KRAJ

- KV 1: **Smrčiny** (Hranice, Aš, Vojtanov, Libá)
KV 2: **Povodí Plesné** (Počátky, Luby, Plesná, Skalná, Habartov)
KV 3: **Krušné hory - Sokolovsko-Karlovarské** (Kraslice, Nejdek, Jáchymov, Oloví, Chodov, Nová Role, Ostrov)
KV 4: **Přehradní nádrž Skalka, Jesenice a Chebská pánev** (Cheb, Františkovy Lázně, Jesenice)
KV 5: **Ohře - sokolovská** (Kynšperk nad Ohří, Sokolov, Locket, Karlovy Vary)
KV 6: **Ohře pod Doupovskými horami** (Dalovice, Kyselka, Stráž nad ohří, Perštejn, Klášterec nad Ohří, Kadaň, Nechanice)
KV 7: **Doupovský vojenský prostor**
KV 8: **Český les - sever** (Mýtina, Tři Sekery, Žďár)
KV 9: **Slavkovský les** (Horní Slavkov, Bochov, Lázně Kynžvart, Bečov nad Teplou)
KV 10: **Tepelská vrchovina - žlutická** (Bochov, Valeč, Toužim, Úterý, Manětín)

4. STŘEDOČESKÝ KRAJ A HLAVNÍ MĚSTO PRAHA

- ST 1: **Kokořínsko** (Dřevčice, Dubá, Žezízy, Kokořín, Mšeno, Střemy)
ST 2: **Povodí Jizery - Mnichovohradištsko** (Hlavičice, Sychrov, Mukařov, Příšovice, Mnichovo Hradiště, Bakov nad Jizerou)
ST 3: **Povodí dolní Jizery - západ** (Mladá Boleslav, Mělnické Vtelno, Benátky nad Jizerou, Liblice, Hlavno)
ST 4: **Povodí Vlkavy** (Dobruška, Jabkonice, Stará Lysá, Milovice, Všechlapy)
ST 5: **Povodí Mrliny a dolní Cidliny** (Kopidlno, Rožďalovice, Křinec, Městec králové, Chlumec nad Cidlinou, Býčkov, Přepychy)
ST 6: **Slánsko-Kladenská plošina** (Slaný, olovnice, Kladno, Buštěhrad)
ST 7: **Vltava nad Prahou** (Lužec nad Vltavou, Veltrusy, Kralupy nad Vltavou, Libčice nad Vltavou, Velké Přílepy, Roztoky)
ST 8: **Meziříčí Vltavy a Labe před soutokem** (Odolena Voda, Měšice, Nehvizdy)
ST 9: **Labe - čelákovické** (Neratovice, Kostelec n. L., Lysá n. L., Brandýs-Stará Boleslav, Čelákovice, Rahelice)
ST 10: **Rakovnická pahorkatina - povodí Rakovnického potoka** (Mutějovice, Hořesedly, Pšovky, Rakovník, Krakovec, Všetaty)
ST 11: **Loděnice** (Řevnice, Nové Strašecí, Stochov, Unhošť, Svatý Jan pod Skalkou)
ST 12: **Město Praha** (Hlavní město Praha)
ST 13: **Povodí Výrovky** (Sadská, Pečky, Český brod, Kostelec nad Č. L., Kouřim, Zásmyky, Onomyšl)
ST 14: **Berounka - křivoklátská** (Křivoklát, Skryje, Hýskov)
ST 15: **Berounka - dolní** (Beroun, Řevnice, Lipenec)
ST 16: **Okolí Prahy - jihovýchodní, nad Sázavou** (Úvaly, Říčany, Jevany, Jesenice u P., Psáry, Mnichovice, Velké Popovice, Kamenice)
ST 17: **Labe - kolínské** (Nymburk, Poděbrady, Kolín, Týnec n. Labem, Chvaletice)
ST 18: **Povodí Klejnárky a dolní Doubravy** (Kutná Hora, Žehušice, Chlístovice, Čáslav, Hostovlice)
ST 19: **Hořovická pahorkatina** (Zdice, Liteň, Komárov, Hořovice, Hostomice)
ST 20: **Brdský vojenský prostor**
ST 21: **Povodí Kocáby** (Mníšek p. Brdy, Dobříš, Nový Knín)

- ST 22: **Vltava pod Prahou** (Modřany, Zbraslav, Vrané n. Vltavou, davle, Štěchovice, Třeбенice)
- ST 23: **Sázava - dolní** (Pikovice, Kamenný Přívoz, Týnec n. Sázavou, Sázava, Český Štenberk)
- ST 24: **Janovické přísazaví** (Uhlířské Janovice, Červené Janovice, Zbýšov, Zbraslavice, Čestín, Kozlov)
- ST 25: **Středočeská pahorkatina - příbramská** (Hluboš, Příbram, Hbity, Rožmitál p. Třemšínem, Březnice, Zalužany, Hvožd'any)
- ST 26: **Nádrže Slapy a Kamík** (Slapy, Živohošť, Cholín, Kamýk n. Vltavou, Solenice)
- ST 27: **Středočeská pahorkatina - sedlčanská** (Netvořice, Neveklov, Křečovice, Sedlčany, Krásná hora n. Vltavou, Onen Svět, Chotenice)
- ST 28: **Středočeská pahorkatina - benešovsko-votická** (Ostředek, benešov, Divišov, Bystřice, Votice, Jankov)
- ST 29: **Povodí vlašimské Blanice** (Libež, Vlašim, Louňovice p. Blaníkem, Načeradec, Šebířov, Smilovy Hory)
- ST 30: **Povodí dolní Želivky** (Hulice, Dolní Kralovice, Čechtice, Lukavec, Košetice)
- ST 31: **Sázava - zručská** (Soběšín, Kácov, Zruč n. Sázavou, Ledec n. Sázavou, Světlá n. Sázavou)
- ST 32: **Votická vrchovina** (Sedlec-Prčice, Miličín, Petrovice, kovářov, mladá Vožice, Nadějkov, Jistebnice, Nemyšl)

5. KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

- HK 1: **Krkonoše - východní** (Špindlerův Mlýn, Strážné, Pec pod Sněžkou, Jánské lázně)
- HK 2: **Podkrkonoší - střední** (Vrchlabí, Hostinné, Třebihošť)
- HK 3: **Podkrkonoší - východní** (Žaclěř, Trutnov, Úpice, Červený Kostelec, Kohoutov, Ratibořice)
- HK 4: **Adršpáské a Broumovské stěny** (Adršpach, Teplice n. Metují, Police n. Metují, Hronov)
- HK 5: **Broumovský výběžek – povodí Stěnavy** (Meziměstí, Broumov, Božahov)
- HK 6: **Rozhraní Podkrkonoší a České tabule - západ** (Jičín, Libáň)
- HK 7: **Rozhraní Podkrkonoší a České tabule - střed** (Dvůr Králové n. L., Lázně Bělohrad, Hořice, Velichovky)
- HK 8: **Povodí střední Cidliny** (Vysoké Veselí, Nový Bydžov)
- HK 9: **Povodí Bystřice** (Sadová, Nechanice, Dobřenice)
- HK 10: **Soutok Labe a Metuje** (Česká Skalice, Jaroměř, Černilov, Bohuslavice)
- HK 11: **Orlické podhůří** (Náchod, Nové Město n. metují, Dobruška, Rychnov n. Kněžnou)
- HK 12: **Orlické hory** (Dobrošov, Deštné v Orlických horách, Říčky v Orlických horách, Rokytnice v Orlických horách)

6. PARDUBICKÝ KRAJ

- PA 1: **Aglomerace Hradecko-Pardubická** (Hradec Králové, Pardubice, Přelouč, Chrudim)
- PA 2: **Povodí dolní Loučné** (Holice, Hrochův týnec, Chrast, Vysoké Mýto)
- PA 3: **Tichá Orlice** (Třebechovice pod Orebem, Týniště n. Orlicí, Choceň, Ústí n. Orlicí, Česká Třebová)
- PA 4: **Divoká Orlice** (Kostelec n. Orlicí, Žamberk, Jablonné n. Orlicí, Králíky)

- PA 5: **Železné hory - západ** (Choltice, Heřmanův Městec, Prachovice, Třemošnice, Libice n. Doubravou, Ždírec n. Doubravou)
- PA 6: **Chrudimka** (Slatiňany, Nasavrky, Seč, Horní Bradlo, Hlinsko)
- PA 7: **Železné hory - východ** (Měretice, Skuteč, Proseč)
- PA 8: **Povodí střední a horní Loučné** (Litomyšl, Polička)
- PA 9: **Povodí horní Třebovky a horní Svitavy** (Třebovice, Svitavy, Banín)
- PA 10: **Povodí horní Moravské Sázavy** (Heroltice, Štítý, Lanškroun, Rychnov)
- PA 11: **Povodí horní Třebůvky** (Moravská Třebová, Křenov, Jevíčko)

7. PLZEŇSKÝ KRAJ

- PL 1: **Tepelská vrchovina - jihozápad** (Mariánské Lázně, Teplá, Bezručice, Konstantinovy Lázně, Planá, Křtice)
- PL 2: **Střela** (Chýše, Žlutice, Rabštejn n. Střelou, Plasy, Dolní Hradiště)
- PL 3: **Rakovnická pahorkatina - Kralovická pahorkatina** (Petrohrad, Tis u Blatna, Jesenice, Žihle, Čistá, Kralovice)
- PL 4: **Mže - horní** (Branka, Tachov, Pavlovice, Vrbice u Stříbra)
- PL 5: **Mže - dolní, s přehradní nádrží Hracholusky** (Město Touškov, Hracholusky, Radčice, Stříbro)
- PL 6: **Město Plzeň** (Plzeň, Ejpovice, Rokycany)
- PL 7: **Povodí Třemošné** (Hvozď, Horní Bělá, Kaznějov, Úněšov, Všeruby, Horní Bříza, Třemošná)
- PL 8: **Berounka pod Plzní** (Zvíkovec, Kozojedy, Chrást, Bukovec)
- PL 9: **Křivoklátsko západní a Brdy západní** (Radnice, Hrádek u Rokycan, Mirošov, Hořehledy, Čížkov)
- PL 10: **Křivoklátsko - pod Berounkou** (Hudlice, Broumy, Mlečice, Zbiroh, Mýto)
- PL 11: **Český les - jih** (Stará Knížecí Huť, Rozvadov, Železná, Rybník, Nemanice)
- PL 12: **Českoleské podhůří - střed** (Dlouhý Újezd, Přimda, Mirkov)
- PL 13: **Radbuza - horní** (Bělá n. Radbuzou, Staňkov, Horšovský Týn)
- PL 14: **Meziříčí Mže a Radbuzy** (Bor, Brod u Stříbra, Nýřany, Bukovec)
- PL 15: **Úhlava - dolní a Radbuza - dolní** (Litice, Černice, Štěnovice, Dobřany, Lišice, Stod, Nebílovy, Holýšov)
- PL 16: **Meziříčí Radbuzy a Úhlavy** (Chlumčany, Merklín, Chudenice, Poběžovice, Domažlice, Plažov)
- PL 17: **Úhlava - horní a střední** (Přeštice, Švihov, Klatovy, Nýrsko)
- PL 18: **Meziříčí Úhlavy a Úslavy** (Renče, Chocenice, Měčín, Plánice, Kolínek)
- PL 19: **Úslava** (Koterov, Starý Plzenec, Blovice, nepomuk, Žinkovy)
- PL 20: **Všerubská vrchovina** (Česká Kubice, Kdyně, Chudenín)
- PL 21: **Středočeská pahorkatina - nepomucko-horažďovická** (Myslín, Kasejovice, Nalžovské Hory, Komušín)
- PL 22: **Šumava - železnorudská** (Hojsova Stráž, Železná Ruda)
- PL 23: **Šumavské podhůří - velhartické** (Vrhavec, Strážov, Velhartice, Hartmanice)
- PL 24: **Otava - horní** (Horažďovice, Sušice, Rejstěj)

8. JIHOČESKÝ KRAJ

- JC 1: **Středočeská pahorkatina - blatenská** (Mirovice, Blatná, Mirovice, Čížová, Radomyšl)

- JC 2: **Přehradní nádrž Orlík** (Přední Chlum, Orlík n. Vltavou, Zvíkovské Podhradí, Písek, Červená, Týn n. Vltavou)
- JC 3: **Středočeská pahorkatina - milevská** (Milevsko, Chotoviny, Bernatice)
- JC 4: **Rozhraní Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny** (Mladá Vožice, Chýnov, Černovice, Lodhéřov)
- JC 5: **Otava strakonická s přítoky** (Střelské Hoštice, Strakonice, Volyně, Putim, Protivín, Bavorov)
- JC 6: **Českobudějovická pánev - střed** (Tálín, Temelín, Netolice)
- JC 7: **Lužnice - dolní** (Tábor, Bechyně)
- JC 8: **Meziříčí Vltavy a Lužnice před soutokem** (Lom, Hlavatce, Dolní Bukovsko)
- JC 9: **Lužnice - střední** (Planá n. Lužnicí, Soběslav, Veselí n. Lužnicí)
- JC 10: **Vltava pod Českými Budějovicemi** (Hněvkovice, Chotýčany)
- JC 11: **Povodí Nežárky - jindřichohradecké** (Kamenice n. Lipou, Žirovnice, Strmilov, Jindřichův Hradec, Stráž n. Nežárkou)
- JC 12: **Šumavské podhůří - vimperské** (Dražovice, Strašín, Javorník, Kraselov, Šumavské Hoštice)
- JC 13: **Šumavské podhůří - prachatické** (Cehnice, Vlachovo břeží, Prachatice, Lhenice)
- JC 14: **Českobudějovická pánev - jihovýchod** (Zliv, Dubné)
- JC 15: **Město České Budějovice** (Č. Budějovice, Hluboká n. V.)
- JC 16: **Třeboňská pánev - západ** (Ševětín, Lišov, Ledenice, Olešnice)
- JC 17: **Povodí Lužnice v Třeboňské pánvi** (Lomnice n. Lužnicí, Třeboň, Chlum u Třeboně, České Velenice)
- JC 18: **Javořícká vrchovina** (Telč, Studená, Dačice, Nová Bystřice, Slavonice)
- JC 19: **Blanský les** (Smědeč, Brloh, Křemže)
- JC 20: **Soutok Vltavy, Malše a Stropnice** (Zlatá Koruna, Kamenný Újezd, Římov, Borovany)
- JC 21: **Šumava - boubínská** (Kašperské Hory, Srní, Vimperk, Lenora, Volary)
- JC 22: **Boletický vojenský prostor**
- JC 23: **Šumavské podhůří - českokrumlovské** (Kájov, Hořice na Šumavě, Malšín)
- JC 24: **Novohradské podhůří** (Velešín, Trhové Sviny, Soběnov, Kaplice, Žumberk, Dolní Dvořiště)
- JC 25: **Přehradní nádrž Lipno** (Horní Planá, Frymburk, Vyšší Brod)
- JC 26: **Novohradské hory** (Tichá, Pohorská Ves, Horní Stropnice, Nové Hrady)
- JC 27: **Šumava - modravské příhraničí** (Prášily, Modrava, Kvilda, Strážný)
- JC 28: **Šumava - Trojmezí** (Stožec, Svatý Tomáš, Studánky)
- JC 29: **Vltava pod přehradní nádrží Lipno** (Vyšší Brod, Rožmberk nad Vltavou, Český Krumlov)

9. KRAJ VYSOČINA

- VY 1: **Českomoravská vrchovina – severní-havlíčkobrodská** (Golčův Jeníkov, Habry, Chotěboř, Rozsochatec, Česká Bělá)
- VY 2: **Žďárské vrchy** (Borová, Svratka, Vepřová, Tři Studně)
- VY 3: **Sázava - horní** (Sázava, Přibyslav, Havlíčkův Brod)
- VY 4: **Křižanovská vrchovina - východ** (Nové Město na Moravě, Bystřice pod Pernštejnem, Křižanov, Žďárec)
- VY 5: **Svratka - horní** (Jimramov, Dalečín, Štěpánov n. Svratkou, Nedvědice, Doubravník, Štěpánovice)
- VY 6: **Povodí horní Želivky** (Pacov, Pelhřimov, Želiv, Lipnice n. Sázavou)

- VY 7: **Křemešnická vrchovina** (Krásná Hora, Herálec, Božejov, Kostelec, Horní Cerekev, Počátky)
- VY 8: **Křižanovská vrchovina - západ** (Šlapanov, Polná, Bohdalov, Měřín, Budišov)
- VY 9: **Oslava** (Břeží nad Oslavou, Velké Meziříčí, Tasov, Náměšť n. Oslavou, Ivančice)
- VY 10: **Jihlava - jihlavská** (Jihlava, Luka n. Jihlavou, Brtnice, Třešť)
- VY 11: **Povodí horní Rokytne a Želetavky** (Stonařov, Opatov, Rokytnice n. Rokytinou, Želetava, Moravské Budějovice, Jemnice)
- VY 12: **Jihlava - třebíčská** (Okříšky, Třebíč, Vladislav, Dalešice)

10. OLOMOUCKÝ KRAJ

- OL 1: **Kralický Sněžník a Rychlebské hory** (Žulová, Staré Město, Branná)
- OL 2: **Slezská nížina na Javorníku a Osoblažsku** (Javorník, Vidnava, Mikulovice, Jindřichov, Osoblaha, Slezské Rudoltice)
- OL 3: **Hrubý Jeseník - západ** (Zlaté Hory, Jeseník, Kouty n. Desnou, Velké Losiny, Oskava)
- OL 4: **Povodí horní Moravy - po Zábřeh** (Hanušovice, Rapotín, Rudá n. Moravou, Šumperk, Postřelmov)
- OL 5: **Zábřežská vrchovina** (Jedlí, tatenice, Třebachov, Loštice, Luká)
- OL 6: **Morava - litovelská** (Zábřeh, Mohelnice, Litovel, Horka n. Moravou)
- OL 7: **Povodí Huzovky - Uničovsko** (Libina, Nová Hradečná, Uničov, Štěpánov)
- OL 8: **Plumlovská nádrž a povodí Romže** (Konice, Lipová, Ptení, Kostelec na Hané, Prostějov)
- OL 9: **Haná - západ** (Cholina, Náměšť na Hané, Slatinice, Ivanovice na Hané, Němčice n. Hanou, Šelešovice)
- OL 10: **Aglomerace Olomouc – Přerov - Šternberk** (Karlovy, Šternberk, Olomouc, Hlubočky, Veselíčko, Přerov)
- OL 11: **Libavský vojenský prostor**
- OL 12: **Povodí dolní Bečvy – povodí Moštěnky** (Jindřichov, Lipník n. Bečvou, Bystřice p. Hostýnem, Věžky)

11. MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

- MS 1: **Hrubý Jeseník - východ** (Město Albrechtice, Vrbno p. Pradědem, Světlá Hora, Horní Město)
- MS 2: **Rozhraní Nízkého a Hrubého Jeseníku** (Krnov, Bruntál, Rýmařov, Břidličná, Moravský Beroun)
- MS 3: **Nízký Jeseník - severozápad** (Velké Heraltice, Horní Benešov, Jakartovice, Dolní Životice, Měleč)
- MS 4: **Opava - střední a dolní** (Krnov, Opava, Kravaře, Dolní Benešov, Hlučín)
- MS 5: **Opavská nížina** (Sudice, Kobernice, Štěpánovice, Hať, Ludgeřovice)
- MS 6: **Město Ostrava** (Ostrava, Bohumín)
- MS 7: **Ostravská aglomerace - jihovýchod** (Karviná, Orlová, Havířov, Český Těšín, Frýdek-Místek, Třinec)
- MS 8: **Moravice - střední a dolní** (Rázová, Leskovec n. Moravicí, Hradec n. Moravicí, Radkov, Budišov nad Budišovkou, Vítkov)
- MS 9: **Nízký Jeseník - jihovýchod** (Pustá Polom, Skřípov, Klimkovice, Bílovec, Fulnek)
- MS 10: **Odra** (Jistebník, Studénka, Jakubčice n. Odrou, Odry, Kunín, Jeseník n. Odrou)

- MS 11: **Beskydské podhůří** (Brušperk, Příbor, Kopřivnice, Nový Jičín, Mořkov)
 MS 12: **Beskydy - centrální** (Baška, Pražmo, Frýdlant n. Ostravicí, Ostravice, Bílá)
 MS 13: **Beskydy - jablunkovské** (Nýdek, Řeka, Jablunkov, Horní Lomná, Mosty u Jablunkova)

12. JIHOMORAVSKÝ KRAJ

- JM 1: **Nedvědecká vrchovina** (Bystré, Olešnice, Kunštát, Drásov)
 JM 2: **Svitava** (Březová n. Svitavou, Letovice, Boskovice, Rájec-Jestřebí)
 JM 3: **Drahanská vrchovina - sever** (Březina, Borotín, Knínice u Boskovic, Protivanov, Rozstání)
 JM 4: **Přehradní nádrž brněnská a okolí** (Tišnov, Veverská Bítýška, Bystřec)
 JM 5: **Město Brno** (Kuřim, Brno, Pozořice, Šlapanice, Modřice, Popůvky)
 JM 6: **Moravský kras** (Sloup, Ostrov u Macochy, Blansko, Jedovnice, Adamov, Ochoz u Brna)
 JM 7: **Drahanská vrchovina - východ** (Březina, Ruprechtov, Drnovice, Rousínov)
 JM 8: **Bobravská vrchovina** (Velká Bíteš, Říčky, Rosice, Ořechov)
 JM 9: **Vyškovská brána** (Vyškov, Slavkov, Bučovice, Újezd u Brna)
 JM 10: **Povodí dolní Rokytne** (Hrotovice, Moravský Krumlov, Miroslav)
 JM 11: **Soutok Oslavy, Svatky a Jihlavy** (Rajhrad, Židlochovice, Pohořelice, Hustopeče)
 JM 12: **Ždánický les** (Hvězdlice, Brankovice, Ždánice, Klobouky u Brna)
 JM 13: **Přehradní nádrž Vranov a okolí** (Děšov, Štítary, Uherčice, Vranov n. Dyjí)
 JM 14: **Povodí Jevišovky** (Nové Syrovice, Blížkovice, jevišovice, Práche, Hrušovany n. Jevišovkou)
 JM 15: **Přehradní nádrž Nové Mlýny a dolní Dyje** (Velké Pavlovice, Dolní Dunajovice, Mikulov, Břeclav, Valtice)
 JM 16: **Povodí Kyjovky** (Kyjov, Vracov, Dubňany, Prušánky)
 JM 17: **Dyje - znojemská** (Znojmo, Tasovice, Vrbovec, Jaroslavice, Hevlín)
 JM 18: **Morava - hodonínská** (Hodonín, Moravská Nová ves, Lanžhot)

13. ZLÍNSKÝ KRAJ

- ZL 1: **Bečva střední** (Vsetín, Valašské Meziříčí, Hranice)
 ZL 2: **Beskydy - rožnovsko-frenštátské** (Hukvaldy, Frenštát p. Radhoštěm, Rožnov p. Radhoštěm)
 ZL 3: **Morava - kroměřížská** (Tovačov, Kroměříž, Otrokovice, Napajedla)
 ZL 4: **Hostýnské Vrchy** (Rajnochovice, Slavkov p. Hostýnem, Ratibor, Liptál, Fryšták, Zlín)
 ZL 5: **Javorníky** (Nový Hrozenkov, Zděchov, Horní Lideč)
 ZL 6: **Chříby** (Zdounky, Traplice, Střílky, Koryčany, Buchlovice, Osvětimany, Ořechov)
 ZL 7: **Morava - uherskohradištská** (Spytihněv, Uherské Hradiště, Uherský Ostroh, Veselí n. Moravou, Strážnice)
 ZL 8: **Vizovická vrchovina - jihozápad** (Bohuslavice u Zlína, velký Ořechov, Uherský Brod, Hluk)
 ZL 9: **Vizovická vrchovina - severovýchod** (Vizovice, Újezd, Luhačovice, Bojkovice)
 ZL 10: **Bílé Karpaty - severovýchod** (Valašské Klobouky, Brumov – Bylnice, Pitín)
 ZL 11: **Bílé Karpaty - jihozápad** (Bystrice p. Lopeníkem, Březová, Velká n. Veličkou)

Tabulka 2. Počet sečtených chat při Sčítání 1991 v chatových oblastech České republiky (CHA_s, sčítány rekreační chaty a domky)

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Ústeckém kraji									
US 1	Šluknovský výběžek	283,51	0,80	228	0	0	32	0	0	196
US 2	Labské pískovce	299,81	2,52	756	42	0	138	0	0	576
US 3	Krušné hory - pláně	740,02	2,09	1543	0	0	0	0	17	1526
US 4	Krušné hory - Krušnohorský zlom	293,40	3,59	1053	0	0	81	0	130	842
US 5	Konurbace severočeských měst	655,26	0,96	631	53	15	182	0	0	381
US 6	Labe - průlom Českého Středohoří	218,42	8,02	1751	904	0	23	0	0	824
US 7	České Středohoří - levobřežní	536,27	1,72	920	0	123	0	0	0	797
US 8	České Středohoří - pravobřežní	480,85	2,50	1203	0	51	255	0	0	897
US 9	Povodí dolní Chomutovky	334,15	0,00	0	0	0	0	0	0	0
US 10	Ohře - dolní	332,52	2,95	981	841	0	0	0	0	140
US 11	Labe - roudnické	265,69	0,59	157	138	0	0	0	0	19
US 12	Žatecká pánev a Pětipeská kotlina	513,45	0,10	52	0	0	0	0	0	52
US 13	Džbán	353,71	2,03	719	0	0	0	0	0	719
US 14	Dolnooharská tabule - jihovýchod	493,89	0,11	54	0	0	0	0	0	54
	Celkem	5800,95	1,73	10048	1978	189	711	0	147	7023
	CHO převážně v Libereckém kraji									
LB 1	Frýdlantský výběžek	347,19	1,44	499	0	129	0	0	0	370
LB 2	Lužické hory	387,94	2,61	1012	0	0	75	0	0	937
LB 3	Jizerské hory	268,95	0,75	201	0	0	0	0	0	201
LB 4	Ploučnice - horní, s přítoky	303,18	1,10	335	0	39	242	0	0	54
LB 5	Ještědsko-kozákovský hřbet a Černá Studnice	275,47	1,40	387	0	26	0	0	0	361
LB 6	Aglomerace Liberecko-Jablonecká	298,29	0,87	259	0	0	0	0	19	240
LB 7	Krkonoše - západní	262,43	1,07	281	0	27	0	0	0	254
LB 8	Máchovo jezero a okolí	239,61	5,66	1356	0	0	1181	0	0	175
LB 9	Ralský vojenský prostor	220,05	0,00	0	0	0	0	0	0	0
LB 10	Český ráj	400,98	1,32	528	30	0	477	0	0	21
LB 11	Podkrkonoší - západní	521,60	1,16	603	0	36	43	0	101	423
	Celkem	3525,69	1,55	5461	30	257	2018	0	120	3036

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně ve Středočeském kraji a Praze									
ST 1	Kokořínsko	427,06	1,32	564	0	0	121	0	0	443
ST 2	Povodí Jizery - Mnichovohradištsko	259,17	1,32	341	258	0	0	0	0	83
ST 3	Povodí dolní Jizery - západ	523,23	0,35	185	132	0	0	0	0	53
ST 4	Povodí Vlkavy	361,86	0,91	328	0	0	0	0	0	328
ST 5	Povodí Mrliny a dolní Cidlina	730,24	0,11	78	0	0	0	0	0	78
ST 6	Slánsko-Kladenská plošina	272,21	0,06	16	0	0	0	0	0	16
ST 7	Vltava pod Prahou	231,46	6,17	1429	315	0	0	0	0	1114
ST 8	Meziříčí Vltavy a Labe před soutokem	254,28	0,63	159	0	0	0	0	0	159
ST 9	Labe - čelákovické	278,73	13,09	3649	3104	0	5	0	0	540
ST 10	Rakovnická pahor. - povodí Rakovnického potoka	516,71	0,32	163	0	0	75	0	0	88
ST 11	Loděnice	312,96	10,67	3338	1120	0	387	0	0	1831
ST 12	Město Praha	536,27	2,12	1135	58	0	0	0	88	989
ST 13	Povodí Výrovky	630,81	0,42	264	0	0	0	0	0	264
ST 14	Berounka - křivoklátská	213,53	16,12	3442	3215	0	0	0	0	227
ST 15	Berounka - dolní	200,49	30,05	6024	2988	8	0	0	0	3028
ST 16	Okolí Prahy - jihovýchodní, nad Sázavou	500,41	23,92	11969	0	0	411	0	0	11558
ST 17	Labe - kolínské	329,26	0,99	326	131	18	0	0	0	177
ST 18	Povodí Klejnárky a dolní Doubravy	361,86	0,58	211	0	0	0	0	99	112
ST 19	Hořovická pahorkatina	309,70	2,59	803	0	0	0	0	0	803
ST 20	Brdský vojenský prostor	458,03	0,00	0	0	0	0	0	0	0
ST 21	Povodí Kocáb	283,62	16,42	4657	0	0	0	0	0	4657
ST 22	Vltava nad Prahou	146,70	57,24	8397	5918	0	0	360	467	1652
ST 23	Sázava - dolní	296,66	43,28	12840	9122	0	258	0	0	3460
ST 24	Janovické přisázaví	500,41	2,29	1145	0	0	0	0	0	1145
ST 25	Středočeská pahorkatina - příbramská	585,17	1,27	744	0	0	0	0	0	744
ST 26	Přehradní nádrže Slapy a Kamýk	210,27	12,56	2641	758	0	0	1427	0	456
ST 27	Středočeská pahorkatina - sedlčanská	389,57	0,70	273	0	0	0	0	0	273
ST 28	Středočeská pahorkatina - benešovsko-votická	441,73	1,94	857	0	0	135	0	0	722
ST 29	Povodí Vlašimské Blanice	363,49	1,23	448	0	229	0	0	0	219
ST 30	Povodí dolní Zelivky	321,11	0,47	152	0	0	0	0	0	152
ST 31	Sázava - zručská	211,90	3,28	695	695	0	0	0	0	0
ST 32	Votická vrchovina	492,26	0,50	244	0	0	0	0	0	244
	Celkem	11951,16	5,65	67517	27814	255	1392	1787	654	35615

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Královéhradeckém kraji									
HK 1	Krkonoše - východní	273,84	1,30	355	0	0	0	0	0	355
HK 2	Podkrkonoší - střední	309,70	1,45	449	0	65	24	0	61	299
HK 3	Podkrkonoší - východní	423,80	3,11	1318	0	355	177	0	0	786
HK 4	Adršpachské a Broumovské stěny	254,28	1,37	349	0	0	0	0	0	349
HK 5	Broumovský výběžek - povodí Stěnavy	159,74	0,06	9	0	0	0	0	0	9
HK 6	Rozhraní Podkrkonoší a České tabule - západ	264,06	1,03	273	0	0	0	0	0	273
HK 7	Rozhraní Podkrkonoší a České tabule - střed	319,48	2,15	686	0	203	0	0	0	483
HK 8	Povodí střední Cidliny	343,93	0,15	53	0	8	0	0	0	45
HK 9	Povodí Bystřice	410,76	0,32	133	0	0	0	0	0	133
HK 10	Soutok Labe a Metuje	285,25	0,37	105	0	11	33	42	0	19
HK 11	Orlické podhůří	373,27	1,15	429	0	49	0	0	0	380
HK 12	Orlické hory	348,82	3,53	1232	0	74	0	0	0	1158
	Celkem	3766,93	1,43	5391	0	765	234	42	61	4289
	CHO převážně v Pardubickém kraji									
PA 1	Aglomerace Hradecko-Pardubická	444,99	5,81	2587	594	93	502	0	0	1398
PA 2	Povodí dolní Loučné	480,85	0,36	172	0	85	0	0	0	87
PA 3	Tichá Orlice	511,82	2,36	1208	116	335	311	0	0	446
PA 4	Divoká Orlice	506,93	1,66	844	0	180	0	0	451	213
PA 5	Železné hory - západ	441,73	3,12	1377	0	0	549	0	0	828
PA 6	Chrudimka	236,35	9,55	2258	615	0	0	696	714	233
PA 7	Železné hory - východ	355,34	1,84	654	0	0	32	0	0	622
PA 8	Povodí střední a horní Loučné	418,91	0,24	101	0	0	11	0	0	90
PA 9	Povodí horní Třebovky a horní Svitavy	381,42	0,46	174	0	0	97	0	0	77
PA 10	Povodí horní Moravské Sázavy	361,86	0,90	327	0	0	118	0	0	209
PA 11	Povodí horní Třebůvky	303,18	1,14	346	0	0	0	0	69	277
	Celkem	4443,38	2,26	10048	1325	693	1620	696	1234	4480

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Plzeňském kraji									
PL 1	Tepelská vrchovina - jihozápad	578,65	0,60	345	0	0	33	0	0	312
PL 2	Střela	239,61	4,12	986	0	712	0	0	0	274
PL 3	Rakovnická pahorkatina - Kralovická pahorkatina	407,50	1,44	587	0	0	199	0	0	388
PL 4	Mže - horní	268,95	1,77	477	0	316	0	0	0	161
PL 5	Mže - dolní, s přehradní nádrží Hracholusky	215,16	16,20	3485	824	0	0	2597	0	64
PL 6	Město Plzeň	213,53	3,31	706	0	0	134	0	39	533
PL 7	Povodí Třebošné	365,12	2,19	799	0	0	66	0	0	733
PL 8	Berounka pod Plzní	176,04	6,38	1124	696	0	132	0	0	296
PL 9	Křivoklátsko - západní a Brdy - západní	394,46	2,34	924	0	0	0	0	0	924
PL 10	Křivoklátsko - pod Berounkou	345,56	3,08	1063	0	0	0	0	0	1063
PL 11	Český les - jih	484,11	0,07	36	0	0	0	0	0	36
PL 12	Českoleské podhůří - střed	356,97	0,94	334	0	0	0	0	0	334
PL 13	Radbuza - horní	169,52	1,03	174	0	129	0	0	0	45
PL 14	Meziříčí Mže a Radbuzy	454,77	0,31	140	0	0	0	0	0	140
PL 15	Úhlava - dolní a Radbuza - dolní	166,26	14,22	2364	547	778	0	0	796	243
PL 16	Meziříčí Radbuzy a Úhlavy	544,42	0,29	156	0	0	0	0	0	156
PL 17	Úhlava - horní a střední	190,71	3,63	692	0	400	0	0	0	292
PL 18	Meziříčí Úhlavy a Úslavy	593,32	1,43	847	0	0	267	0	0	580
PL 19	Úslava	164,63	12,50	2058	0	1646	0	0	0	412
PL 20	Všerubská vrchovina	260,80	1,83	476	0	0	94	0	0	382
PL 21	Středočeská pahor. - nepomucko-horažďovická	339,04	0,68	230	0	0	0	0	0	230
PL 22	Šumava - železnorudská	241,24	1,71	413	0	0	0	0	0	413
PL 23	Šumavské podhůří - velhartické	247,76	1,60	397	0	0	0	0	0	397
PL 24	Otava - horní	130,40	3,36	438	0	318	0	0	0	120
	Celkem	7548,53	2,55	19251	2067	4299	925	2597	835	8528

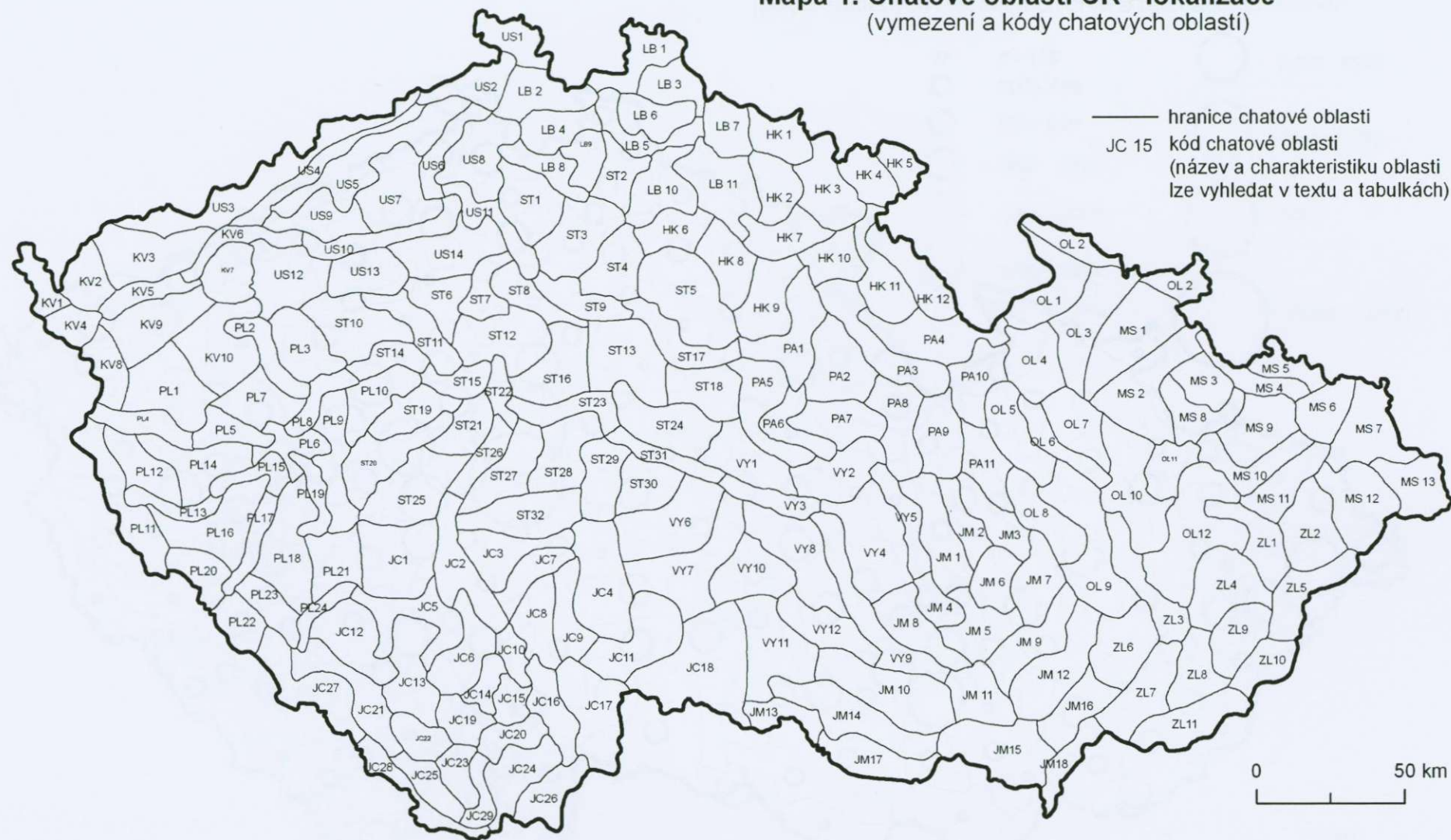
Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA ₉₁ na km ²	Počet CHA ₉₁	Počet CHA ₉₁ v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Jihočeském kraji									
JC 1	Středočeská pahorkatina - blatenská	625,92	0,68	428	0	0	59	0	0	369
JC 2	Přehradní nádrž Orlik	471,07	4,37	2059	55	0	0	1524	0	480
JC 3	Středočeská pahorkatina - milevská	360,23	0,58	209	0	0	0	0	0	209
JC 4	Rozhraní Českomoravské vrch. a Středočeské p.	707,42	0,68	484	0	0	0	0	0	484
JC 5	Otava strakonická s přítoky	418,91	2,20	920	176	382	0	0	0	362
JC 6	Českobudějovická pánev - střed	420,54	0,22	94	0	0	0	0	0	94
JC 7	Lužnice - dolní	234,72	4,30	1009	532	0	0	0	0	477
JC 8	Meziříčí Vltavy a Lužnice před soutokem	327,63	0,33	108	0	0	16	0	0	92
JC 9	Lužnice - střední	283,62	5,23	1483	1082	59	0	0	0	342
JC 10	Vltava pod Českými Budějovicemi	138,55	1,53	212	24	0	0	0	0	188
JC 11	Povodí Nežárky - jindřichohradecké	554,20	2,16	1196	0	172	370	0	0	654
JC 12	Šumavské podhůří - vimperské	448,25	0,71	319	0	0	0	0	0	319
JC 13	Šumavské podhůří - prachatické	466,18	0,60	278	0	0	0	0	0	278
JC 14	Českobudějovická pánev - jihovýchod	154,85	3,25	504	0	0	485	0	0	19
JC 15	Město České Budějovice	159,74	0,78	124	0	0	0	0	0	124
JC 16	Třeboňská pánev - západ	314,59	3,55	1117	0	0	890	0	0	227
JC 17	Povodí Lužnice v Třeboňské pánvi	563,98	0,48	273	0	69	110	0	0	94
JC 18	Javořická vrchovina	968,22	0,71	683	0	0	155	0	0	528
JC 19	Blanský les	229,83	2,61	600	0	0	0	0	0	600
JC 20	Soutok Vltavy, Malše a Stropnice	216,79	8,20	1777	0	1061	0	0	0	716
JC 21	Šumava - boubínská	435,21	0,65	281	0	0	0	0	0	281
JC 22	Boletický vojenský prostor	224,94	0,00	0	0	0	0	0	0	0
JC 23	Šumavské podhůří - českokrumlovské	207,01	0,45	94	0	0	0	0	0	94
JC 24	Novohradské podhůří	399,35	1,38	553	0	112	0	0	58	383
JC 25	Přehradní nádrž Lipno	241,24	9,11	2198	0	0	0	1974	0	224
JC 26	Novohradské hory	321,11	0,62	198	0	0	29	0	0	169
JC 27	Šumava - modravské příhraničí	495,52	0,16	78	0	0	0	0	0	78
JC 28	Šumava - Trojmezí	298,29	0,00	0	0	0	0	0	0	0
JC 29	Vltava pod přehradní nádrží Lipno	163,00	0,33	53	0	41	0	0	0	12
	Celkem	10850,91	1,60	17332	1869	1896	2114	3498	58	7897

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA ₉₁ na km ²	Počet CHA ₉₁	Počet CHA ₉₁ v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně ve Zlínském kraji									
ZL 1	Bečva - střední	333,51	3,41	1138	0	322	0	0	189	627
ZL 2	Beskydy - rožnovsko-frenštátské	451,70	7,19	3247	0	23	375	0	0	2849
ZL 3	Morava - kroměřížská	377,23	0,19	72	0	0	0	0	0	72
ZL 4	Hostýnské vrchy	493,80	5,07	2506	0	0	0	0	78	2428
ZL 5	Javorníky	361,04	0,91	329	0	0	0	0	77	252
ZL 6	Chřiby	454,94	2,77	1259	0	0	0	0	343	916
ZL 7	Morava - uherskohradištská	443,61	0,48	215	0	0	0	0	0	215
ZL 8	Vizovická vrchovina - jihozápad	323,80	1,99	643	0	93	0	0	0	550
ZL 9	Vizovická vrchovina - severovýchod	341,61	1,93	659	0	0	0	0	200	459
ZL 10	Bílé Karpaty - severovýchod	257,42	0,54	139	0	0	0	0	0	139
ZL 11	Bílé Karpaty - jihozápad	432,27	2,86	1235	0	0	0	0	66	1169
	Celkem	4270,92	2,68	11442	0	438	375	0	953	9676
	CHO převážně v kraji Vysočina									
VY 1	Českomoravská vrch. - severní - havlíčkobrodská	365,12	0,64	235	0	0	0	0	0	235
VY 2	Žďárské vrchy	423,80	2,47	1046	0	0	138	0	178	730
VY 3	Sázava - horní	213,53	1,58	337	0	268	0	0	0	69
VY 4	Křižanovská vrchovina - východ	687,86	1,87	1284	0	0	265	0	0	1019
VY 5	Svratka - horní	231,46	4,09	947	0	168	0	185	48	546
VY 6	Povodí horní Želivky	647,11	2,00	1297	0	88	196	0	551	462
VY 7	Křemešnická vrchovina	655,26	1,56	1022	0	0	78	0	0	944
VY 8	Křižanovská vrchovina - západ	596,58	0,42	253	0	0	9	0	0	244
VY 9	Oslava	511,82	3,99	2041	334	644	349	0	97	617
VY 10	Jihlava - jihlavská	414,02	4,70	1947	0	583	352	0	7	1005
VY 11	Povodí horní Rokytne a Želetavky	593,32	0,48	287	0	0	44	0	4	239
VY 12	Jihlava - třebská	358,60	2,09	750	0	166	163	164	0	257
	Celkem	5698,48	2,01	11446	334	1917	1594	349	885	6367

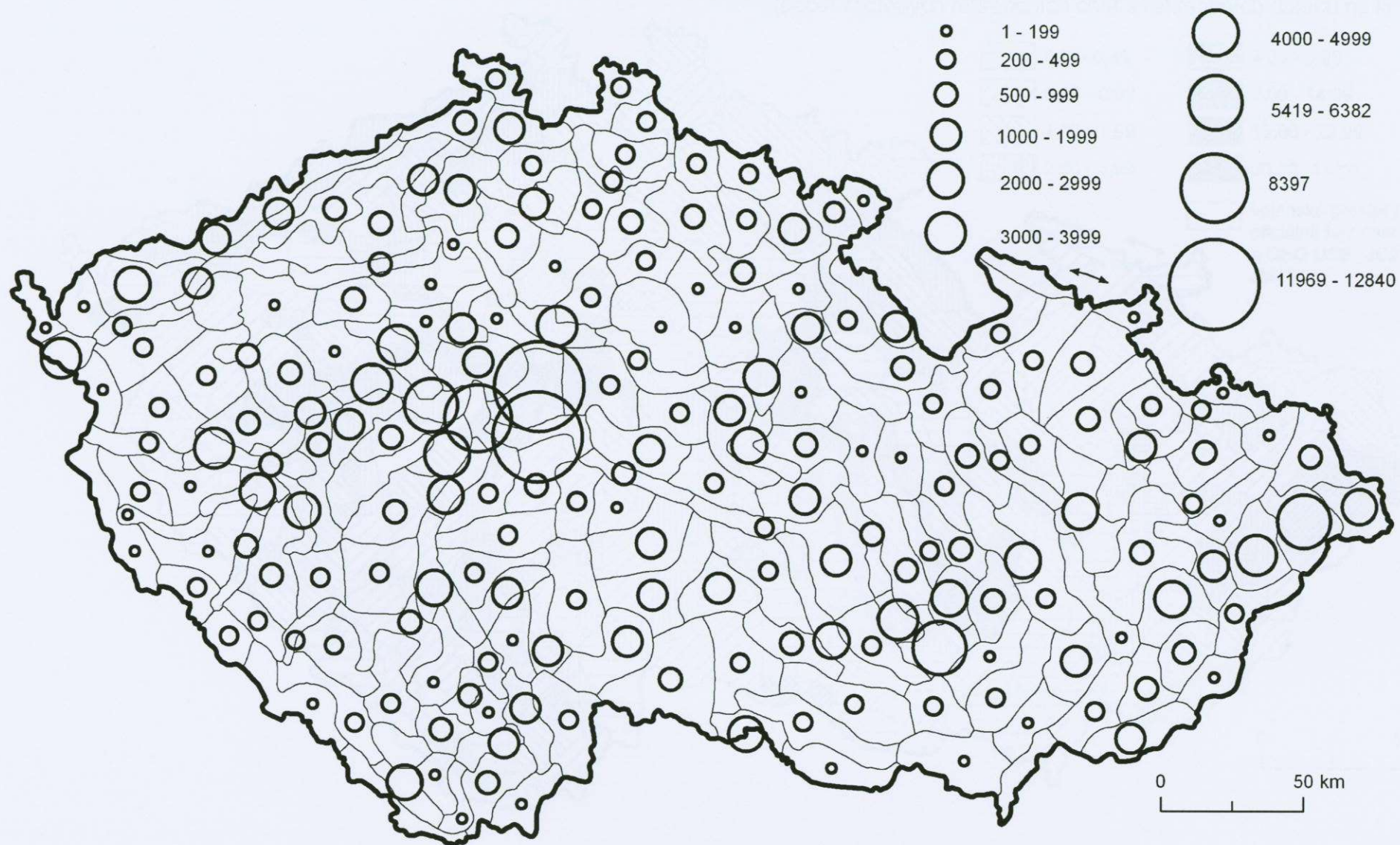
Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha [km ²]	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních nádrží		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Jihomoravském kraji									
JM 1	Nedvědicke vrchovina	431,95	1,69	732	0	0	0	0	0	732
JM 2	Svitava	213,53	1,00	213	0	89	0	0	17	107
JM 3	Drahanská vrchovina - sever	290,14	1,96	568	0	0	0	0	0	568
JM 4	Přehradní nádrž Brněnská přehrada a okolí	174,41	18,36	3202	0	108	0	2133	0	961
JM 5	Město Brno	366,75	17,40	6382	0	1258	0	0	0	5124
JM 6	Moravský kras	273,84	10,94	2995	0	252	370	0	0	2373
JM 7	Drahanská vrchovina - východ	352,08	1,58	556	0	0	0	0	0	556
JM 8	Bobravská vrchovina	378,16	1,18	448	0	0	0	0	0	448
JM 9	Vyškovská brána	417,28	0,06	27	0	0	0	0	0	27
JM 10	Povodí dolní Rokytné	715,57	0,37	262	0	0	75	0	0	187
JM 11	Soutok Oslavy, Svratky a Jihlavy	348,82	0,70	245	66	136	0	0	0	43
JM 12	Zdánický les	547,68	0,45	248	0	0	0	0	0	248
JM 13	Přehradní nádrž Vranov a okolí	220,05	12,33	2714	0	104	0	2107	0	503
JM 14	Povodí Jevišovky	596,58	0,78	468	0	0	0	0	102	366
JM 15	Přehradní nádrž Nové Mlýny a dolní Dyje	652,00	0,21	139	4	0	0	93	0	42
JM 16	Povodí Kyjovky	335,78	0,04	13	0	0	0	0	0	13
JM 17	Dyje - znojemská	396,09	0,17	67	62	0	0	0	0	5
JM 18	Morava - hodonínská	228,20	0,00	0	0	0	0	0	0	0
	Celkem	6938,91	2,78	19279	132	1947	445	4333	119	12303
	CHO převážně v Karlovarském kraji									
KV 1	Smrčiny	195,60	0,73	143	0	0	23	0	0	120
KV 2	Povodí Plesné	272,21	0,06	15	0	0	0	0	0	15
KV 3	Krušné hory - Sokolovsko-Karlovarské	565,61	4,52	2554	0	0	574	0	171	1809
KV 4	Přehradní nádrž Skalka, Jesenice a Chebská pán.	182,56	17,53	3200	0	205	0	1811	0	1184
KV 5	Ohře - sokolovská	193,97	2,33	452	0	337	0	0	0	115
KV 6	Ohře pod Doupovskými horami	220,05	6,88	1515	544	0	148	110	0	713
KV 7	Doupovský vojenský prostor	314,59	0,00	0	0	0	0	0	0	0
KV 8	Český les - sever	265,69	0,58	155	0	0	0	0	0	155
KV 9	Slavkovský les	506,93	0,80	406	0	0	123	0	0	283
KV 10	Tepelská vrchovina - žlutická	596,58	0,66	392	0	0	0	0	42	350
	Celkem	3313,79	2,67	8832	544	542	868	1921	213	4744

Zkratka CHO	Název chatové oblasti (CHO)	Rozloha lkm ²	Hustota CHA _{s91} na km ²	Počet CHA _{s91}	Počet CHA _{s91} v podle polohy u:					
					řek		větších rybníků	přehradních		ostatní polohy
					větších	menších		větších	menších	
	CHO převážně v Olomouckém kraji									
OL 1	Kralický Sněžník a Rychlebské hory	425,43	0,94	398	0	0	0	0	0	398
OL 2	Slezská nížina na Javornicku a Osoblažsku	389,57	0,31	121	0	0	0	0	0	121
OL 3	Hrubý Jeseník - západ	541,16	0,87	473	0	0	0	0	0	473
OL 4	Povodí horní Moravy - po Zábřeh	409,13	0,89	365	0	148	46	0	0	171
OL 5	Zábřežská vrchovina	404,24	1,88	760	0	0	148	0	0	612
OL 6	Morava - litovelská	241,24	0,96	232	78	0	0	0	0	154
OL 7	Povodí Huzovky - Uničovsko	352,08	0,64	227	0	0	91	0	0	136
OL 8	Přehradní nádrž Plumlov a povodí Romže	383,05	6,65	2547	0	0	7	0	617	1923
OL 9	Haná - západ	702,53	0,38	269	0	32	0	0	0	237
OL 10	Aglomerace Olomouc-Přerov-Šternberk	627,55	4,30	2699	0	577	0	0	12	2110
OL 11	Libavský vojenský prostor	239,61	0,00	0	0	0	0	0	0	0
OL 12	Povodí dolní Bečvy - povodí Moštěnky	847,60	0,64	546	117	0	0	0	0	429
	Celkem	5563,19	1,55	8637	195	757	292	0	629	6764
	CHO převážně v Moravskoslezském kraji									
MS 1	Hrubý Jeseník - východ	669,93	1,39	933	0	0	0	0	0	933
MS 2	Rozhraní Nízkého a Hrubého Jeseníku	673,19	0,75	506	0	61	0	0	37	408
MS 3	Nízký Jeseník - severozápad	255,91	0,90	231	0	0	0	0	0	231
MS 4	Opava - střední a dolní	226,57	0,88	200	59	0	0	0	0	141
MS 5	Opavská vrchovina	200,49	0,01	2	0	0	0	0	0	2
MS 6	Město Ostrava	303,18	0,64	194	0	0	0	0	0	194
MS 7	Ostravská aglomerace - jihovýchod	519,97	1,15	600	0	0	17	568	0	15
MS 8	Moravice - střední a dolní	327,63	3,56	1165	0	172	0	23	0	970
MS 9	Nízký Jeseník - jihovýchod	446,62	2,00	892	0	0	0	0	0	892
MS 10	Odra	334,15	0,70	234	0	143	0	0	0	91
MS 11	Beskydské podhůří	312,96	0,54	168	0	0	0	0	66	168
MS 12	Beskydy - centrální	554,20	9,78	5419	0	1613	0	0	675	3131
MS 13	Beskydy - jablunkovské	368,38	5,79	2134	0	0	0	0	0	2134
	Celkem	5193,18	2,44	12678	59	1989	17	591	778	9310
	Česká republika celkem	78866,03	2,63	207362	36347	15944	12605	15814	6686	120032

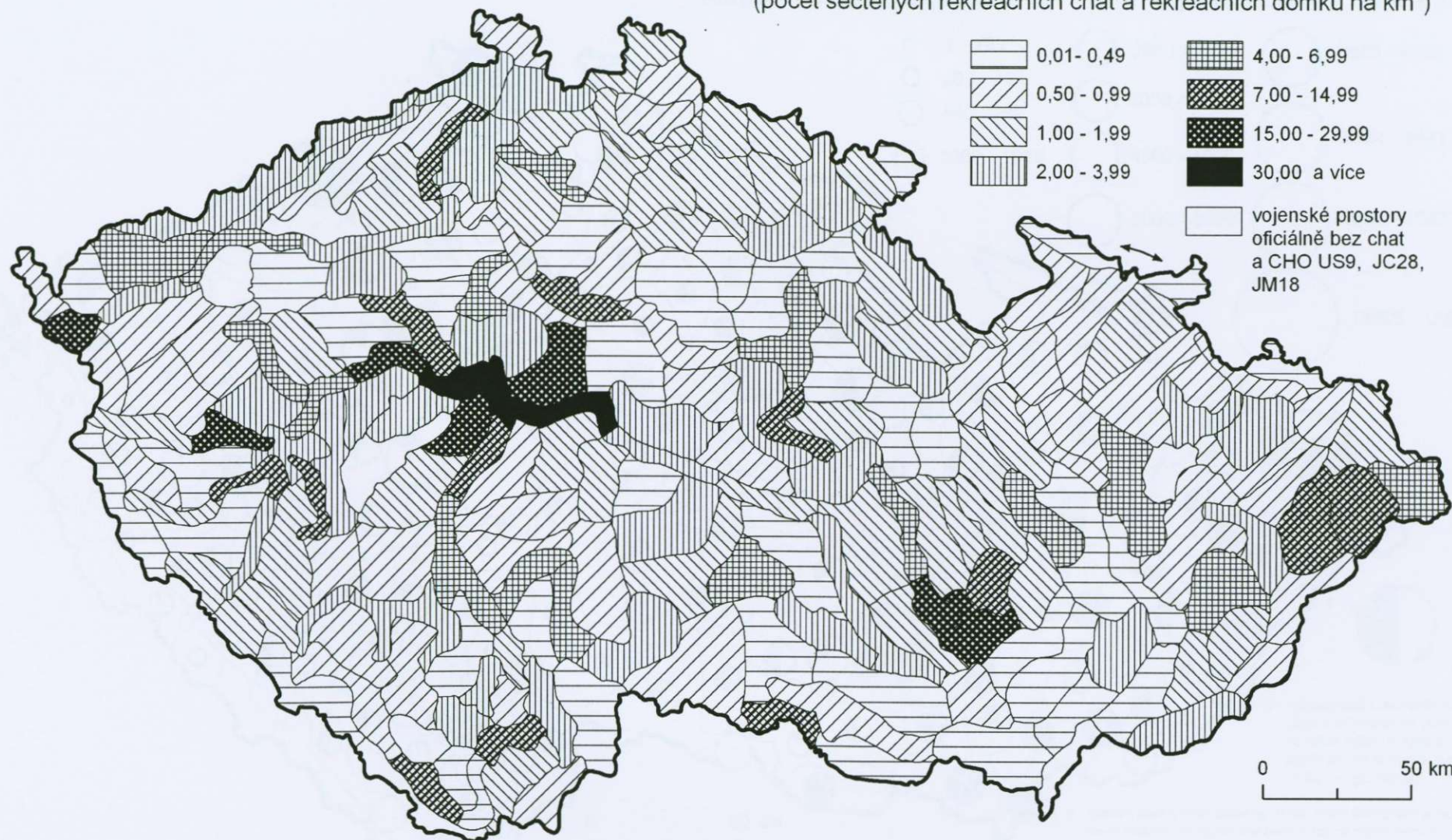
Mapa 1. Chatové oblasti ČR - lokalizace
(vymezení a kódy chatových oblastí)

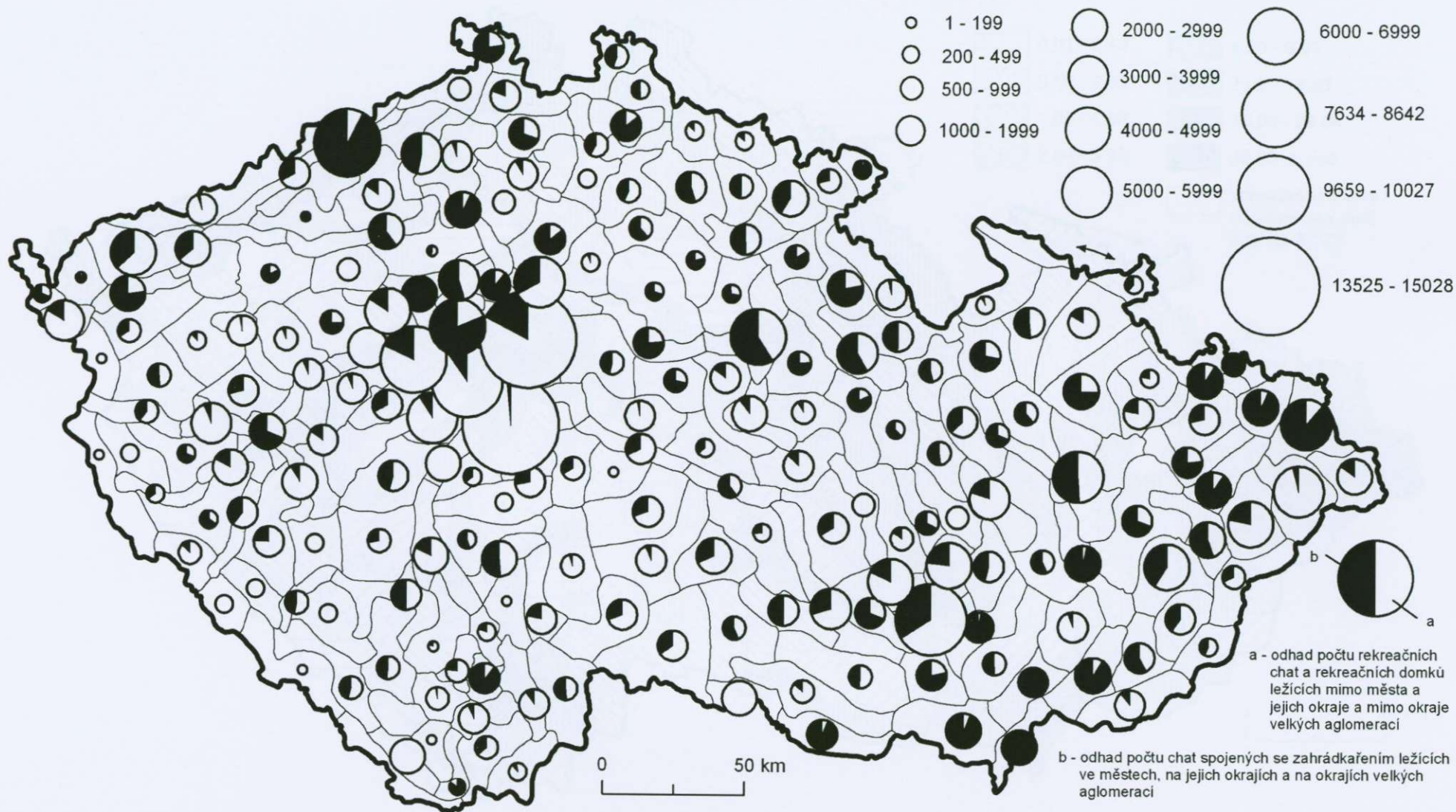
Mapa 2. Chatové oblasti ČR - počet chat podle Sčítání 1991
(počet sečtených rekreačních chat a rekreačních domků)

Mapa 3. Chatové oblasti ČR - hustota chat podle Sčítání 1991
(počet sečtených rekreačních chat a rekreačních domků na km²)

Mapa 4. Chatové oblasti ČR - odhad počtu chat v roce 2006

Mapa 5. Chatové oblasti ČR - odhad celkové hustoty chat v roce 2006
(odhad počtu všech chat na km²)

